ฉบับที่ ๓๖ เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๙

บรรณาธิการ: พระครูภาวนาพิลาศ
กองบรรณาธิการ: สายฟ้า, โชติธมฺโม,
วิสูตร จิรโสภณ, สิริวรรณ เอกผล, อภิสรา จุลพันธ์
พิสูจน์อักษร: วิสูตร จิรโสภณ
ปกและรูปเล่ม: พระปลัดนิพพาน โชติธมฺโม
ภาพปก: คุณวริทศวัตติ์ จิตต์โอภาส
แยกสีและพิมพ์ที่:
บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)
๓๗๖ ถนนชัยพฤกษ์ เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๗๐
โทร. ๐ ๒๘๘๒-๑๐๑๐, ๐ ๒๔๒๒-๙๐๐๐
โทรสาร : ๐ ๒๔๓๓-๒๗๔๒, ๐ ๒๔๓๔-๑๓๘๕

ขอโมทนากุศลครอบครัว
'คุณชูเกียรติ-คุณเมตตา อุทกะพันธุ์'
เป็นเจ้าภาพพิมพ์หนังสือเสียงจากถ้ำ เป็นธรรมทาน

บทบรรณาธิการ พระนิพพาน โชติธมฺโม ๘
พูดตามพ่อสอน 'ให้เห็นเงาหัวตัวเอง' พระครูภาวนาพิลาศ ๙
เณรน้อยเจ้าปัญหา ๔๓
วันนี้ดีที่สุด 'ไม่ตาย อยู่(ให้)ดี ตอนที่ ๓' ธูปหอม ๔๔
ใบไม้ในป่าใหญ่ 'ธรรมะจากดอกบัว' เนตรา ๕๔
ใบไม้พูดได้ 'นิพพานฯ' ๖๑
งบการเงิน 'เดือนกรกฎาคม ๕๘ - ธันวาคม ๕๘' ๖๒
โมทนากุศล ๗๒
กองทุนธรรมทาน 'ข้าวก้นบาตรของหนู' ๘๓
ในรอยเท้าพ่อ 'การบนพระนารายณ์' ๘๙
เรื่องจากปก 'สมเด็จองค์พระปฐมฯ' โชติธมฺโม ๙๒
ท้ายเล่ม โชติธมฺโม ๙๗

ถ่ายภาพ : @toungw

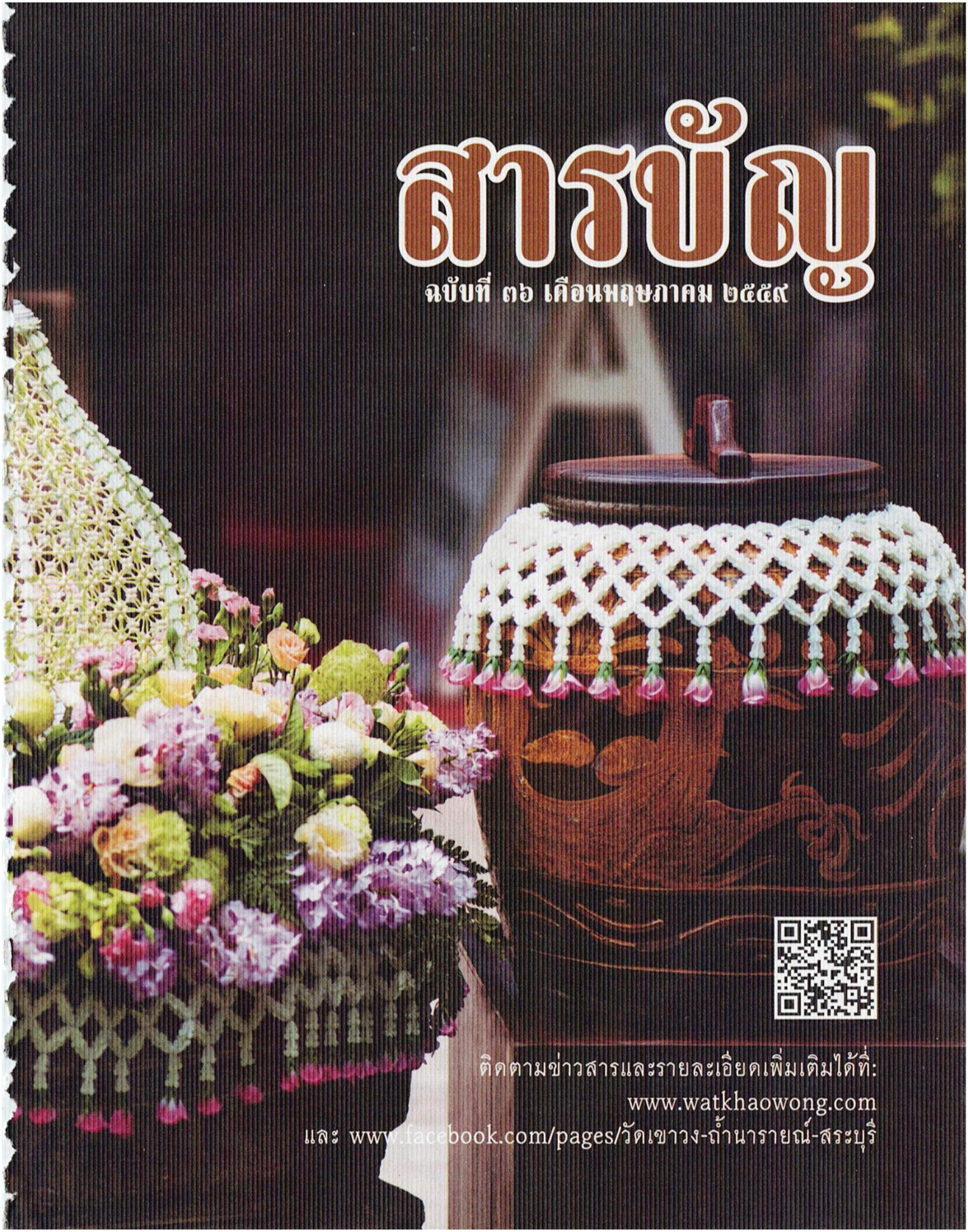

สารบัญ

ฉบับที่ ๓๖ เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๙

ติดตามข่าวสารและรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่:
www.watkhaowong.com
และ www.facebook.com/pages/วัดเขาวง-ถ้ำนารายณ์-สระบุรี

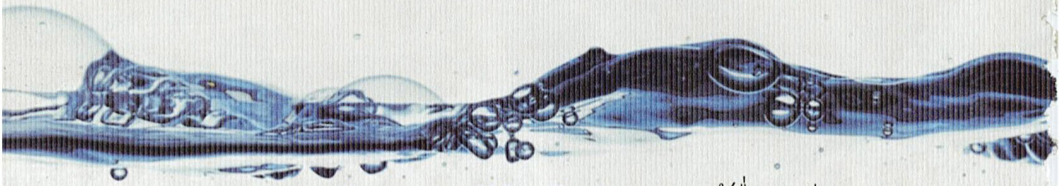

ภาพประกอบ : wallpaperswide.com

เทศกาลวันสงกรานต์ปีใหม่ไทย ลองใช้สื่อโซเชียลเน็ตเวิร์กกับเขาดูบ้าง ได้โพสต์ข้อความเกี่ยวกับเทศกาลนี้ลงไปว่า *“สงกรานต์ปีนี้น้ำมีน้อย อาจจะฉลองเทศกาลอีกแบบ ใช้น้ำใจราดรด.. ใช้น้ำคำลูบไล้ประโลมกัน.. เมตตารักใคร่ ยินดีต่อกัน และวางมันลงบ้างหากไม่ได้ดั่งใจในบางคราว.. โลกมันร้อนพอแล้วอย่าให้ใจร้อนตาม โลกร้อนพอผ่านฤดูก็เปลี่ยนแปลง* ***ใจร้อนหากพลั้งเผลอละเมิดกันเข้าแล้ว อีกหลายภพหลายชาติกว่าจะเย็นลง!”***

ที่เราเกิดกันอยู่เรื่อย ๆ ก็เพราะตัวละเมิดกันนี่แหละ! ตั้งแต่การละเมิดชีวิตร่างกายของตนและคนอื่น ละเมิดทรัพย์สิน ละเมิดความรู้สึกต่อกัน ละเมิดความสุขในการ

ฟังการได้ยิน และที่สำคัญเพราะเราขาดสติอย่างยิ่งเราจึงละเมิดความปกติ(ศีล)ทั้งหมด ที่ควรจะมี ควรจะเป็น!

คนโบราณท่าน เปรียบน้ำกับไฟว่า **อันตรายพอกัน!**

น้ำที่เราใช้ราดรดกันในเทศกาลอย่างนี้ หากนำไปราดรดคนที่เรารักหรือคนที่รักเรา ก็รู้สึกเย็นชุ่มชื่นหัวใจ..

แต่ถ้าไม่ใช่! น้ำนี่แหละสามารถจุดไฟให้โพลงขึ้นได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าหากมีน้ำแข็งปนเข้าไป ถึงจะเย็นจนถึงจุดเยือกแข็งแค่ไหน หากสาดออกไป ก็อาจก่อกองไฟขึ้นมาจนได้ ไฟที่ว่าบางท่านคงทราบอยู่..

'ไฟ' คือโทสะ..

ที่ล้วนมีรากเหง้ามาจากโมหะ.. คือความรู้ไม่แจ้ง รู้ไม่เท่าทันอารมณ์ของตัวเอง เมื่อไม่สามารถจัดการควบคุมมันได้ เมื่อมันถูกส่วน ถูกเหตุปัจจัย ก็เกิดแรงปะทุระเบิดขึ้นรุนแรง.. 'น้ำ' ต่อให้นุ่มนวลอ่อนโยนแค่ไหน เมื่อรวมกันมาก ๆ เข้า ก็พัดพาเอาสิ่งต่าง ๆ พังทลายได้.. 'ไฟ' ต่อให้กองเล็กเพียงใด ขอแค่มีลมนิดหน่อยพัดกระพือ ก็เผาเมืองได้วอดวาย

ไม่มีอะไร ๆ ในโลก ยิ่งใหญ่ไปกว่าการที่เราเอาชนะใจตนเองได้ เมื่อเราควบคุมใจของตนเองได้ เราก็สามารถเข้าไปนั่งในหัวใจของคนอื่นไม่ยากไม่ลำบาก ด้วยการเริ่มต้นที่ความปกติทั้ง ๕ ประการ ทำให้ได้เสียก่อน! แล้วหลังจากนั้นไม่ว่าน้ำหรือไฟก็ไม่สามารถทำอันตรายแก่ใจของเราได้อีก

สาดมา! รอตั้งนาน จะได้จบ ๆ กันไป...!

ภาพประกอบ : wallpaperswide.com

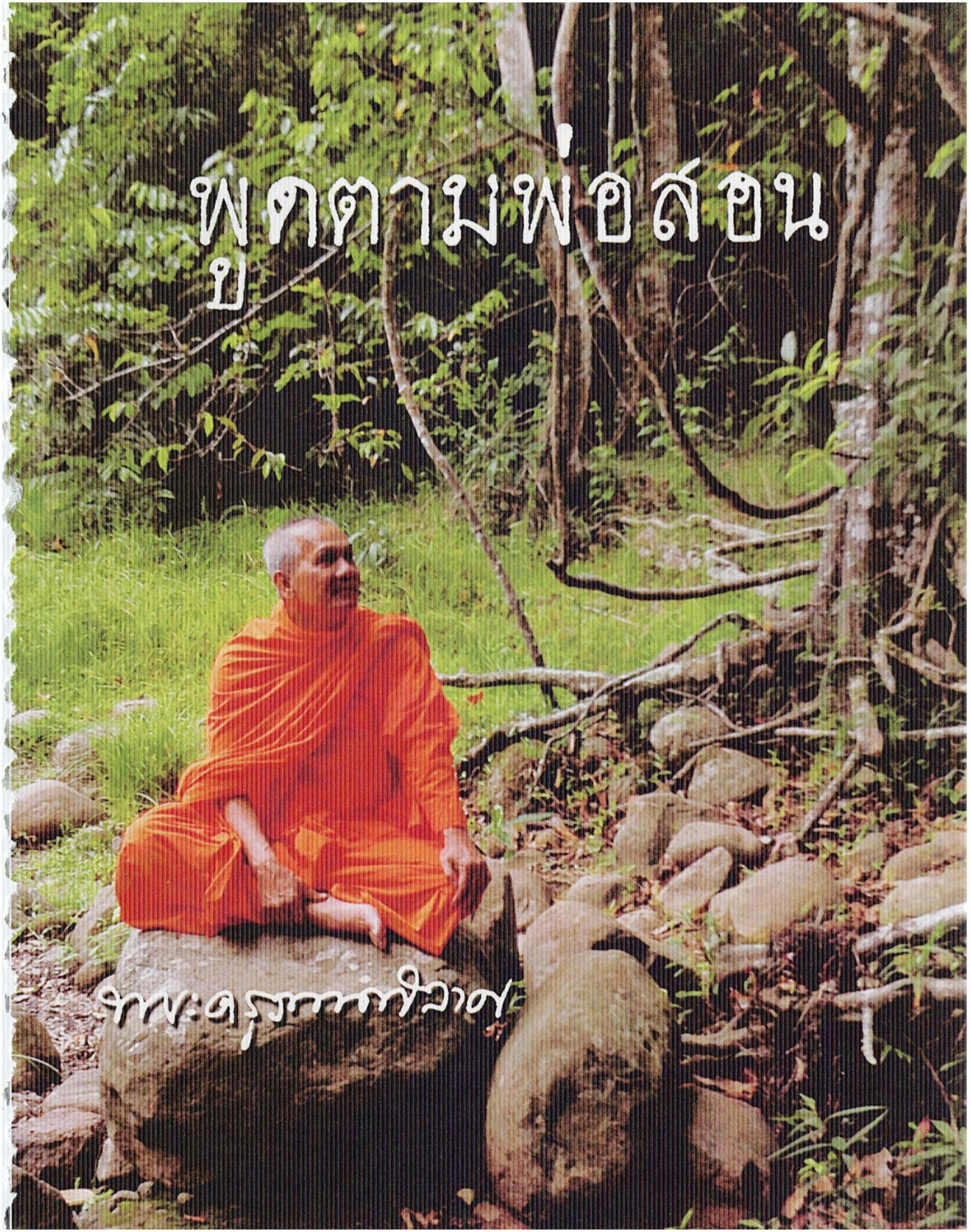
พูดตามพ่อสอน
พระครูภาวนาภิวาส

ภาษาไทยที่ท่านจะได้อ่านจาก**'พูดตามพ่อสอน'** ฉบับนี้ เป็นถ้อยคำที่ถอดจากการพูดตอบปัญหา
และการสนทนาในงานประจำวันจริง ๆ โปรดทราบว่าเป็นการพูด เฉพาะกิจ เฉพาะกาลเวลา
และเฉพาะอารมณ์ของบุคคล ซึ่งอาจไม่ถูกใจท่านก็ได้ เราถอดเทปพิมพ์ไว้
อ่านแล้วเห็นว่าฟังง่ายสบายใจ ก็ลองนำเสนอแบ่งกันอ่าน...
ตัวผู้พูดคือ **'หลวงตา'** ท่านปรารภว่า
พระธรรมที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้นั้นละเอียดอ่อนบริสุทธิ์มหาศาล
ทรงเลือกสรรเพียงน้อยนิดมาสอน พระสาวกองค์ใดดื่มด่ำสิ้นสงสัย
ก็พยายามใช้ภาษามนุษย์พูดออกมาได้เพียงหนึ่งในหมื่นพัน
ที่กินใจอิ่มเอิบ หลวงตาท่านฟังจากหลวงพ่อครูบาอาจารย์
แล้วทรงไว้ได้เพียงหนึ่งในล้านที่พ่อปรารถนาจะให้เข้าถึง
ต่อไปนี้จะเป็นภาษามนุษย์
ที่พยายามบรรยายถ่ายทอดรสชาติที่ผ่านมาในใจของหลวงตา
ท่านว่าจะได้สักกี่ส่วน จะเกิดประโยชน์สักกี่สัด
ก็ทำได้สุดความสามารถสุดวาสนา..
แล้วแต่ผู้ฟัง ผู้อ่านจะพิจารณาเอาเองเถิด.

ถ่ายภาพ : วราภรณ์ ภูเกเรยา

ให้เห็นเงาหัวตัวเอง

พระครูภาวนาพิลาศ
(๑๐ กันยายน ๒๕๕๖)

ที่ทำวัดให้อยู่กันเป็นสุขสะดวกนี้ ก็เพื่อให้มาปฏิบัติธรรมสะดวก แล้วการปฏิบัติธรรมนี่หลาย ๆ คนเข้าใจผิดว่า มาวัดแล้วต้องได้อะไรไป หมายความว่า คล้าย ๆ 'ขลัง' หรือว่ามาต้องได้ อย่างมาเรียนมโนมยิทธิ ก็ต้องได้จากวัด ที่จริงแล้วธรรมะนี่อยู่ในใจเราอยู่แล้ว ที่ฝึกมาแล้วหลาย ๆ ชาติที่ผ่านมา สั่งสมไว้ในใจ

แล้วที่มาวันนี้ ก็เพื่อที่จะมาทบทวนบุญเดิมที่มีอยู่ตามความเป็นจริง ให้มั่นใจในบุญที่มีอยู่ในใจ แล้วก็ใช้บุญของเราได้เต็มที่ นะลูกนะ!

เพราะฉะนั้นมี ๒ อย่างที่มาวัดที่เราจะได้ ก็คือ..

๑. ความมั่นใจ ความเข้าใจว่า บุญที่เราทำมามันมีอยู่จริง พอฟังแล้ว อ่านแล้ว เห็นแล้ว มันกระทบกระเทือนใจ.. นะ!

๒. เกิดศรัทธาที่จะฟื้นฟูปฏิบัติตาม ให้มันมั่นคงผ่องใสยิ่งขึ้น

ถ้าไม่มี ๒ อย่างนี่เจ๊งเลย ถ้าไม่เชื่อว่าตัวเองมีบุญทำตามมาพอสมควรบ้างแล้ว นะลูกนะ หรือว่าอยู่แล้วก็ไม่ศรัทธา ไม่ปฏิบัติทำตามระเบียบ อะไรต่ออะไรอย่างนี้ ก็เสียเวลากันทั้งคู่เลย วัดก็เสียงตังค์เลี้ยงเนาะ สมัยก่อนเขาด่าลูกหลาน "เลี้ยงเสียข้าวสุก" นี่ไม่ได้ว่าเรานะพูดแบบผู้ใหญ่นะ เออ! คือหมายความว่า.. "แม่! เลี้ยงมันแล้ว มันก็ไม่เอาอะไรกันเลยนะ" เห็นมั้ย? ไงล่ะลูก

ก็ให้รู้ว่าบุญเรามีอยู่แล้ว มาวัดนี่มาฟัง.. มาฟังเทป เข้าในหลักสูตร ฟังหลวงตาพูดหรืออ่านหนังสือ ฟังเทปหลวงพ่อแล้ว ให้มันกระทบกับใจอะไรสักอย่างหนึ่งแล้วเอาตรงนั้นน่ะ เอาออกมาปฏิบัติ แล้วระเบียบปฏิบัติเพื่อจะทำนิสัยของเราให้เข้มแข็ง แล้วรักการตรงต่อเวลานี่ต้องเอาตรงนี้ไปลูก แล้วเอาไปทำต่อที่บ้าน ไม่ใช่ ๓ วัน ๗ วัน ได้อะไรเลยนะ มันได้แค่ความมั่นใจกับความเข้าใจนะ

แล้วเรื่องการที่เราจะดึงใจเราออกมาให้พ้นจากนรกทุกคนนี่ถ้าหากเผลอ ๆ แล้วมันอยู่ในกระแสที่จะตกนรก

ได้ทุกคนนั่นแหละ นะลูกนะ ใจต้องมั่นคงผ่องใสจริง ๆ แล้วก็รังเกียจนรกจริง ๆ รักส่วนที่จะพ้นขึ้นไปมีที่พึ่งใหม่จริง ๆ นั่นแหละถึงจะพ้นได้ ถ้ายังงัวเงีย ๆ ฝันอยู่ ข้างล่างยังกระดึบ ๆ อยู่ พอเผลอมันก็ลงไปอีกนะลูกนะ

เพราะฉะนั้นการที่เราจะมาฝึกอะไรหรือมารับอะไรนี่ ให้ใจมันเข้มแข็งผ่องใส "วื้ด!" ขนาดรังเกียจนรก พ้นนรกเลย แล้วเวียนอยู่ในที่ใหม่เลย รีบพ้นจากนรกจริง ๆ นี่ มันไม่ใช่เรื่องของการทำแค่ ๓ วันตรงนี้

๓ วันนี่เอามาดูความรู้ในใจเราเท่านั้นเอง แล้วก็ดูทางที่เราเดินมาหลายชาติแล้วเนาะ นะลูกนะ เดินมาถึงวันนี้ แล้วจะเดินต่อไปที่ไหน จะเดินอย่างไรให้มันลัดที่สุดถูกต้องที่สุด อันนี้คือการฝึกธรรมะในสำนักต่าง ๆ นะลูกนะ

ถ้ายังไม่มีไม่ได้เปอร์เซ็นต์เดียว ก็ต้องไปฝึกอยู่แหละ แต่ว่ามันไม่ได้ในชาติเดียวหรอก แต่ว่าหลวงตามั่นใจว่าที่มาถึงวัดนี้แล้ว มีความศรัทธา แล้ววัดเขาวงนี่เป็นวัดที่ไม่ได้ง้อคนเลยนะ! ไม่ได้ง้อลูกศิษย์อ้อนวอนอะไรเลย มาก็ดุด่าอีกนะลูกนะ ว่ากันตรง ๆ ด้วย!

เพราะฉะนั้นคนที่กล้ามาแล้ว ถือว่ามีบุญร่วมกันมา หลวงตาจึงมั่นใจว่าสามารถที่จะสอน แนะนำหรือยุยงส่งเสริมให้มีศรัทธาในบุญตัวเองที่มีอยู่ในใจได้ แล้วชี้ทางที่ถูกต้องที่ครูบาอาจารย์แต่เดิมท่านเดินมา หลวงตาไม่ได้เป็นคนชี้เอง เดินให้เห็นรอยเท้า "นั่นเห็นมั้ยลูก? เท้าที่ ๑ แล้วไป ๒ ไป ๓ เดินดี ๆ ลูก เดินแล้วเกาะราวไปด้วยนะ" เออ..นั่นแหละ แนะอย่างนี้ แล้วเดินเอาเอง! เข้าใจมั้ยล่ะ?

แล้วจะมาหวังว่าจะมาได้ของวิเศษจากนี้..ไม่มี! ของวิเศษคือใจของเราเท่านั้นเอง วิเศษในไหน ๆ แล้วหลวงตาจะพูดเสมอว่า ให้เราไม่ต้องมั่นใจ แต่เข้าใจตามความเป็นจริงว่า ใจของเราดวงนี้ ที่มาได้ร่างกายร่างนี้..ปัจจุบันนี่ ได้เดินทางเปลี่ยนร่างมาแล้วเป็นล้าน ๆ ร่าง ถูกมั้ย? นั่งแท็กซี่มาตั้งล้านกว่าคันแล้วนะ ยี่ห้อหมาบ้าง สัตว์นรกบ้าง เทวดาบ้าง พรหมบ้าง เป็นมนุษย์บ้างนะลูกนะ เป็นพระเจ้าแผ่นดิน เป็นอะไรบ้าง เพื่อที่จะเอาร่างกายเหล่านั้นทำทุน สั่งสมบุญบารมีให้ใจของเรา เข้าใจมั้ยลูก?

ใจก็ดวงเดียวนะลูกนะ ให้มั่นใจว่าใจดวงนี้ของเราได้สั่งสมบุญมา.. เท่าที่เราสั่งสมมา มากเท่าที่เราสั่งสมมา ไม่น้อยหรือไม่มากกว่าที่เราสั่งสมมา แล้วเหมือนกับที่เราสั่งสมมาไม่ผิดไม่เพี้ยน อย่างนี้พูดถูกมั้ย? ทำอย่างไรเราถึงจะเข้าใจในสิ่งที่เรามีอยู่แล้ว แล้วรู้วิธีที่จะใช้ให้มัน... ฟื้นฟูให้มันได้ตามความเป็นจริง ยิ่งเต็มกำลังที่เคยเก่งที่สุดในชาติก่อนยิ่งแจ๋วใหญ่ เข้าใจมั้ยลูก?

แต่อย่าไปฝันว่า ให้มันเก่งเท่าพระสารีบุตร ได้ไหมลูก? ไม่ได้.. ขอให้ได้มโนมยิทธิเต็มกำลังเท่าพระโมคคัลลานได้ไหมเล่า? เอ้อ.. เท่าที่เราได้มาตอนเป็นเทวดาชาติก่อน เข้าใจมั้ยลูก? ตอนที่เป็นฤาษี เป็นพระอาจารย์ที่เก่งฤทธิ์ที่สุดชาติก่อนได้มาอย่างไร ฉันจะฟื้นโปรแกรมอันนั้นมาใช้ เข้าใจมั้ย?

เออ.. เมื่อรู้วิธีแล้วเราก็ใช้ ขยันใช้มาก ๆ เข้าใจไหมเล่า? อือ! สมัยก่อนเราใช้มาเพื่อที่จะท่องเที่ยว อวดรู้โน่น รู้นี่ เพลินไปเพลินมาก็ตกนรกอีก เป็นเทวดาอีก ไม่ได้รอดพ้นมาได้นะลูกนะ เพราะว่า เจ้าปกครองคนเป็นพระเจ้าแผ่นดิน เป็นพระเจ้าจักรพรรดิ เป็นร้อย ๆ ชาติแล้วก็ฆ่าคนทุกชาติเนาะ อาจจะเว้นเป็นบางชาติ เดี๋ยว

ขึ้นมาชาติที่ ๓ - ๔ ก็ฆ่าเขาอีกแล้ว ตบหัวเข่าที! คนตายตั้งหมื่นหนึ่งอย่างนี้นะ บ้านเมืองถูกเผา ๕๐๐ หลัง ควายวัวถูกฆ่าไปเลี้ยงพลทหารกี่หมื่นตัว กว่าสงครามจะเสร็จ.. สมัยก่อนน่ะ!

และพระเจ้าจักรพรรดิ พระเจ้าแผ่นดินเป็นคนสั่งน่ะ ถึงคนสั่งมาหยิบไปให้เซ็น "ฆ่าวัวหน่อยพระเจ้าค่ะ" หลับหูหลับตาเซ็น มึงก็ตกนรกด้วยนั่นแหละ เข้าใจมั้ยลูก? คนเขาตายสัตว์เขาตาย

เพราะฉะนั้นการที่เราทำบุญมา.. มีศักดานุภาพมากมาย ก็ไม่ใช่ว่าจะพ้นนรก เพราะยังอยู่ในกระแสระดับหนึ่ง ซึ่งเวียนมาเป็นมนุษย์..เป็นบุญ แล้วก็เป็นพรหมเทวดา เป็นเมฆอยู่ในท้องฟ้า นึกเห็น.. ออกไหมลูก? พอหมดอายุก็ตกลงมา บางทีก็ตกลงในบ้านหมา บ้านเหี้ย ในขุมสัตว์นรก เป็นคน เข้าใจมั้ยลูก? ..ก็ตกลงมาแล้วก็บุญเดิมที่อยู่ในใจที่ตกลงลงมา อยู่ในใจเต็มกำลังแต่ว่าสภาพใหม่ที่เราไปส่งเสริมน่ะ มันบังคับให้เราแปลเจตนาตามภาษาตรงนั้น เข้าใจมั้ยลูก?

บุญอันนี้จากคนไทย พอตายแล้วไปเป็นเทวดา ลงมาไปเป็นคนอเมริกันนี่ เวลามันแปลภาษาใจออกมามัน

เป็นภาษาอเมริกันใช่มั้ยล่ะ ภาษาไทยต้องมาเรียนใหม่ เข้าใจมั้ยลูก?

เพราะฉะนั้นไอ้ตรงนี้ บุญต่าง ๆ ที่เราสั่งสมมาไงลูก มันอยู่ในใจอยู่แล้ว เพียงแต่ไปเปลี่ยนสภาพไปรื้อไปพื้นเดิม เพื่อให้ใช้กับภาวะของร่างกายในชาตินี้ ๆ ๆ ๆ.. เท่านั้นเอง การที่จะรู้ได้ก็ต้องมีคนเขี่ย คนสะกิด คนตบหัว คนลูบหลัง เนาะ! จูงบ้าง ถีบบ้าง สั่งสอน.. ครูบาอาจารย์น่ะนะลูก ให้มันรู้จักเงาหัวตัวเอง! เข้าใจหรือยังลูก?

หัวมึงเป็นยังไง ต้องเอาแสงสว่างส่องไปให้เห็นเงาตัวเอง ได้รู้ว่าเป็นควายหรือเป็นคน เข้าใจมั้ยลูก? จะได้กินอาหารถูกคอก ถูกรางเนาะ เออ..เขาเรียก **'เงาหัว'** คืออันนี้ ไม่ใช่คำหยาบนะลูกนะ ให้เห็นเงาหัวตัวเอง "เอ้า! นี่กูเป็นคนจะไปนั่งกับหมายังไงวะ? เออ.. เลี้ยงมันก็ได้ แต่จะไปคลุกคลีมากไม่ได้" นั่นน่ะลูก ให้มั่นใจลูก ให้มั่นใจ..

มั่นใจชนิดที่ไม่งมงาย อย่ามาติดตัวบุคคล พระพุทธรูปนี่เราติดใจในความดีของพระพุทธเจ้า แต่อย่าไปติดถึงขนาดว่า "ไม่ใช่ปางนี้กูไม่นับถือ" อะไรอย่างนั้นนะ..นะ! "ไม่ใช่ปางนี้แล้วกูไม่ชอบใจ ดูแล้วไม่ถูกโชค

ชะตา" ไม่ได้! อย่าไปติดสิ่งเหล่านั้น แต่ให้ติดความดีซึ่งเป็นความหมายของสิ่งเหล่านั้นนะลูกนะ

โดยเฉพาะครูบาอาจารย์ที่ยังเป็นมนุษย์นี่มึงอย่าติดเลยนะช้ำใจกันมาเยอะแล้ว เข้าใจมั้ยลูก? ไปติด.. แล้วเขาก็สอนแล้ว นี่มัน.. ถูกใจ! เอาใจที่ถูกทักถูกทายเอามาฝึกเอามาฝน เข้าใจมั้ยลูก? พอได้ดีแล้วมั่นคงแล้วค่อยขอบคุณ "โอ..ขอบคุณที่เคยชี้ให้" เข้าใจมั้ยลูก?

ถ้าเขาเกิดเสียไป เละไป หลวงตา ๗๒ ถ้าเกิดสึกไปมีเมียอายุ ๑๘ นี่นะ ก็บอก "โอ๊! กรรมของหลวงตาหนอ.. ขอบคุณที่อุตส่าห์สั่งสอนมาตั้ง ๓ วันเนาะ วันที่ ๗ ไปซะแล้ว" สมมติอย่างนี้นะลูกนะ! ก็อย่าไปเสียใจกับชะตากรรมของร่างกายร่างหนึ่งกับจิต ๆ หนึ่ง ซึ่งต้องเวียนเกิดเวียนตายต่อไปข้างหน้าอีก เข้าใจมั้ยลูก?

อย่าไปเอาโชคชะตาราศีบุญญาบารมี ของเราไปฝากไว้กับมนุษย์ เข้าใจมั้ยลูก? ฝากไว้กับธรรมะซึ่งออกมาจากปากมนุษย์ออกจากใจมนุษย์ได้.. ขอบคุณเขาได้ แต่อย่าไปเหยียดหยามคนที่มีคุณ นะลูกนะ อย่าไปเหยียดหยามคนที่มีคุณ!

คนไม่มีคุณต่อเรา มีโทษต่อเราก็อย่าไปยุ่ง หมายความว่าอย่างนี้ลูก เอ้า! กระแสคนเลว "มึงมันเลวอย่างนี้ มึงไม่น่าจะเป็นอย่างนี้!.. มึงต้องเป็นอย่างนี้ ๆ ถ้าเป็นกู เป็นมึงจะเป็นอย่างนี้ ๆ" ถ้ามึงตายห่าไปตอนนั้นน่ะ แสดงว่าตีนมึงไปผูกกับกระแสตรงนั้น ถูกมั้ยลูก? มึงก็ต้องไปเกิดอยู่ในกระแสนั้นเพื่อจะแก้ตัวโชว์เขา ว่าถ้ากูเลวอย่างนี้ กูจะต้องแก้อย่างนี้ เข้าใจมั้ยลูก?

หรือไม่ก็เกิดตาม อีคนที่เลวมันไปเป็นหมา มึงต้องเกิดเป็นลูกคนโน้นพี่หมาตัวนั้น เพื่อจะได้สั่งสอนน้อง มึงเอาไหมล่ะ? เออ! แม้คนเลวก็ไม่ไปฝักใฝ่ไปอะไรแต่สังเวชใจ แต่ถ้าเป็นพี่น้องในชาตินี้หรือคนที่เกี่ยวข้องก็ต้องหาโอกาสที่จะชี้แจง ให้เขามีโอกาสช่วยตัวเอง เราน่ะช่วยใครไม่ได้หรอกลูก ตัวเองยังช่วยไม่รอดเลย

ตอนเช้าฌานดีจัง พอสายก็มาโมโหไฟแลบ นะลูกนะ บ่ายขึ้นมาค่อย ๆ เข้าท่า เย็นลงโมโหขนาดฆ่าคนได้เลยเนาะลูกเนาะ ๓ ทุ่มขอขมาพระ.. หลับไป ตื่นขึ้นมาก็ไปอีกเรื่องแล้วลูก!

เพราะฉะนั้นใจคนนี่ ต้องหากรรมฐานที่ตัวเองทำ

มานานแล้ว ผูกพันมั่นหมายกับกรรมฐาน มาล็อก เชื่อมโยงไว้ประหนึ่งว่า เป็นเครื่องรางของขลังประจำตัวเนาะ (ก้มลงมอง..) เห็นซักทีใช่มั้ยลูก ขัดถูไปอย่างนั้นนะลูก เปลี่ยนใหม่ก็ไม่ได้ เปลี่ยนใหม่ก็ต้องไปเริ่มเลข ๑ ถูกมั้ยล่ะ? ต้องหาตัวเองให้เจอ

แล้วคนที่จะทำให้เราเห็นตัวเอง และยอมติตัวเอง (เดี๋ยวก่อนต้องตกลงกันก่อน) ตัวเองถ้าดีจริงแล้วนี่ เป็นพระอรหันต์ไปหลายชาติแล้ว ถูกไหมลูก? นี่มันยังงมเป็นคนกันอยู่นี่ เพราะยังมีฤทธิ์เชื้อความเลวอยู่เยอะในใจ ถูกไหม?

เพราะฉะนั้นปัญหาแรกก็คือว่า มึงต้องหาเชื้อความเลวที่บังหัวใจมึงอยู่นี่ ทุกองค์ ทุกคนนี่..ให้เจอ! เข้าใจมั้ยลูก? มึงจะได้รู้ปัญหาที่สำคัญเร่งด่วน คือความเลวในหัวใจมึงเอง! ไม่ใช่ความเลวของคนอื่น ถูกมั้ยลูก?

ถ้าคนเลวมา ๘ คน ๒๐ คน ถ้าหลวงตามีตะพด "มึงเลวเหลือเกินมาลูกมา ให้กูเคาะหัวให้มึงหายเร็วเพี้ยง! หาย.." ถ้ามันทำได้จริง มึงก็เคาะหัวคนทั้งโลกอะเนาะ แต่ตัวเองไม่หันมาเคาะอ่ำ เพราะตัวเองไม่รู้ว่าตัวเลว คิดว่าตัวเองดีเสมอ เข้าใจมั้ยลูก ?

เพราะฉะนั้นคนที่จะเตือนให้เรารู้ว่า "เราน่ะเลวนะ เลวแบบนี้นะ" พูดให้เราเต็มใจเห็นความเลวได้ ต้องเป็นคนที่รักเราจริง ๆ ถูกมั้ยลูก? มันมีแต่เสมอตัวกับถูกด่าเท่านั้นเอง แล้วคนที่เขารักเราก็คือ พ่อ แม่ กับครูบาอาจารย์ กับเพื่อนที่ตายแทนกันได้ เดี๋ยวมันก็ไปถูกเมียยุผัวยุ มันก็โกรธเราแล้ว.. เพื่อนน่ะเนาะ ไม่แน่! พี่น้องก็ไม่แน่!

แล้วที่รักกันยิ่งกว่าพ่อแม่รักเราบางคู่ก็มี ก็หมายความว่าชาติก่อนดวงจิตดวงนี้ ต้องเคยเป็นพ่อ แม่ ครูบาอาจารย์เรา เข้าใจมั้ยลูก? เขาต้องผูกพันกันด้วยกระแส ๓ กระแส คือ พ่อ แม่ ครูบาอาจารย์ เข้าใจไหมลูก? ถึงเป็นพระอรหันต์ไม่เคยเป็นพ่อ แม่ ครูบาอาจารย์ในอดีตชาติก็สอนของเราไม่รู้เรื่อง ก็เราฟังท่านไม่รู้เรื่อง ไม่ใช่สอนไม่รู้เรื่องนะ.. ฟังท่านไม่รู้เรื่อง ไม่เคยมีเชื้อเคารพ เมตตากันเป็นพิเศษ ก็ไม่อดทนที่จะสอนกัน

ในหนังสือที่ท่านพิมพ์ไว้ เขียนไว้ ครูคือพระพุทธเจ้า.. ครูใหญ่นี่ สอนพระสาวกหรือฆราวาสที่จะให้ได้ดีได้ ท่านบอกเหมือนเอาดินขึ้นมาปั้น เข้าใจมั้ยลูก? ต้องเอาตีนเหยียบดินให้มันเละ เอาหญ้าออกนะลูกนะ เอา

เศษแก้วเศษหินออก แล้วจนกระทั่งดินน่วมดีแล้ว มันยืนเหนื่อยมั้ยล่ะลูก?

มึงต้องเอามาเข้าแบบ เข้าใจมั้ยลูก? ปั้น.. โอ๊! ปั้นเป็นหม้อนี่นะ ปั้นเป็นขันตักน้ำนี่นะ ปั้นกว่าจะได้รูป มึงนานมั้ยลูก? ปั้นเสร็จแล้วก็ต้องมาตีนะ ตีให้มันได้รูปให้มันแข็ง เข้าใจมั้ยลูก? เสร็จแล้วก็ต้องเอาไปเผาไฟ เข้าใจมั้ยลูก? ให้มันแห้ง ใช่มั้ยลูก? ถ้ารักมากก็เอามาเขียนสีเขียนลายอีก เข้าใจมั้ยลูก?

การที่จะปลุกจะปั้น จะเฆี่ยนจะตี จะเผา จะอบ จะรมให้มันเข้มแข็ง แล้วมีลวดลายสวยสมวาสนาน่ะ คนที่รักขันรักหม้อเท่านั้นถึงจะทำได้ ถูกมั้ยลูก?

เป็นกูก็ทุ่มแม่ง! ตั้งแต่ถอดแบบแล้วนะ (หัวเราะ) ปั้นแล้วเละ ๆ มึงจะปั้นมันทำเหี้ย! อะไรวะเนาะ เพราะฉะนั้นครูบาอาจารย์กับพ่อแม่นี่ ฟังให้มากนะลูกนะ แต่บางทีหลวงพ่อเราก็สอนเป็นอัศจรรย์ บอกนาน ๆ ก็ฟังศัตรูซะทีก็ได้

เพราะคนที่เกลียดเรานี่มันจะด่าเรานี่ นินทาเรา มันต้องเลือกความเลวที่มันชัดเจนที่สุด ถูกมั้ยลูก? แล้วมีหลักฐานที่สุด ยิ่งมีไลน์ มีเฟซบุ๊กด้วย มึงฉิบหายเลย มัน

เอาไปพลุ่งเลย! มึงเข้าใจมั้ยลูก?

การฟังความเลวตัวเองเพื่อจะแก้ไข ต้องฟังด้วยใจเป็นธรรมที่จะเอาความเลวออกจากใจตัวเอง คนเลวกว่าเรา เราก็ฟังได้ ถูกมั้ยลูก? คนดีแต่รักเราเนี่ยไม่กล้าพูดหรอก

โอ๊ย! หลวงตามีปัญหาค้างใจอยู่เรื่องหนึ่ง ช่วยกันตอบ จะทำยังไงดี? คนที่ปากเหม็นนี่นะ ที่ในชีวิตหลวงตาที่เห็น เห็นมาแล้วจำเป็นต้องพูดด้วย มีหลายคนลูก! แต่ไม่ใช่คนในครอบครัว เป็นคนที่ทำงานด้วย มันพูดห่างโต๊ะแค่นี้ลูก เอ้อ.. มันเหม็นมากมึงรู้มั้ย? เวียนหัวฟังศัพท์ไม่รู้เรื่อง เขาเรียก 'ฟังไม่ได้ศัพท์' กูเข้าใจวันนั้นน่ะลูก ไม่ได้ศัพท์เลยมันพูดอะไร กูบอก.. กูทำไมถึงจะเอียงมุมหรืออธิษฐานให้มึงหันปากออกจากกูหน่อยนะลุ้นอย่างเดียวเมื่อไรมึงจะพูดจบ ถ้ามันขอตังค์แล้วจะรีบให้เลยนา

เลยนึกสงสารไอ้คนนั้นน่ะ เป็นผู้ใหญ่ในวงราชการด้วย แล้วเมียมันเนี่ยกับลูกมันน่ะ ทนอยู่กับมันโดยไม่กล้าว่า "พ่อปากเหม็น ป๋าปากเหม็น" เนี่ย มึงคิดว่าคน ๆ นั้นจะทนทรมานอยู่กี่วัน ๆ ละกี่ชั่วโมงลูก? แล้ว

ลูกน้องซึ่งไปประจบเจ้านายคนนี้มันต้องทรมานไปเท่าไรลูก? มันทำไมไม่มีใครสักคนที่กล้าหาญและมีเมตตาหาคำพูดที่ฉลาดบอก "เฮ้ย ปากมึงเหม็นยังกะขี้นะ" อะไรอย่างนี้นะ..ความหมายอะนะ "ไม่มีตังค์ซื้อยาสีฟัน กูออกให้" อะไรอย่างนี้นะ

สมมตินี้คือคำตอบที่จะแก้ปัญหาอันนี้ มีวิธีไหมที่จะเตือนกันไม่ให้ช้ำใจ? ให้เขาละความเลวออกจากตัวเองซึ่งเป็นอุปสรรคทำร้ายกีดกันความดีเขาเอง มีใครคิดถึงปัญหาที่จะช่วยกันทำตรงนี้มั้ย ช่วยมนุษย์ตรงนี้มั้ย?

อันนี้ยังง่ายกว่า.. ยังง่ายกว่าทิฐิมานะของคน เอ็งเข้าใจมั้ยลูก? ซึ่งเราอยู่ด้วยจำเป็นต้องแก้ไข จะเตือนนี่ก็เห็นว่ามึงนี่หัวดื้อ ขี้ริษยานะ อย่าเอาไว้ในใจเลยลูกนะ มันทำให้คนอื่นเขาร้อนนะ ไปนั่งที่ไหนคนเขาเบือนหน้าคนเขาขยี้ "อื้อ ๆ ๆ" โอ้โห..ใครเป็นผัวเป็นเมีย เป็นพ่อเป็นแม่ก็ทุกข์ใจเพราะคน ๆ นี้ตลอด มึงเลิกซะเถอะลูก เข้าใจมั้ยลูก? อย่างนี้หลวงตาว่ายังยากกว่าไอ้คนปากเหม็น ปากเหม็นช่างแม่ง! ไปแล้วก็ไปเนาะ ตอนหลังโทรศัพท์มา รู้ไว้กูไม่พูดด้วยก็แล้วกันเนาะ (หัวเราะ)

เนี่ยลูกหมายความว่าคนที่จะเตือนเราได้ต้องรักเราจริง ๆ ต้องมีปัญญาจริง ๆ ต้องเคยอธิษฐานอบรมกันมาจริง ๆ ถึงจะอบรมไปตลอดรอดฝั่ง จนเข้าพระนิพพานได้ เพราะฉะนั้นสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็ดี พระอรหันต์ครูบาอาจารย์ก็ดี ถ้าสั่งสอนเรา.. แล้วเราเชื่อได้โดยมอบกายถวายชีวิต ให้รู้เถอะว่ามึงไม่ได้ยอมชาตินี้ชาติเดียว เข้าใจมั้ยลูก? ท่านต้องลองผิดลองถูกมาหลายล้ายชาติแล้วเนาะ กะไอ้ควายอย่างเรานี่เนาะ พอมาชาตินี้เรายอมท่านจริง ๆ

หลวงพ่อก็ตายเร็วไปแล้ว ที่แท้เราขี้เกียจ เราอยู่กับท่านตั้ง ๑๐ กว่าปี น่าจะเอาดีได้ภายใน ๗ วัน ๗ เดือนนี่เนาะ ก็ขี้เกียจ ปรามาส "หลวงพ่อยังแข็งแรง เราก็ยังหนุ่มอยู่" พอท่านตายแล้ว.. โอ้โห! เสียดาย.. สมัยก่อนถวายสังฆทานครั้งหนึ่ง ถ้าเป็นเนื้อนาบุญเป็นพระอรหันต์ด้วยนี่นะ เป็นคนบริหารบุญเรานี่ ถือว่าเป็นบุญมหาศาล แล้วก็ไม่ถวายมากเท่าไร พอท่านตายแล้ว "โอ๊.. กูจะไปหาพระอรหันต์ที่ไหนถวายวะนี่?"

แล้วมึงจะไปแน่ใจยังไงว่ามึงจะไปเจอหรือไม่เจอ เข้าใจมั้ยลูก? ความดีทั้งหลายต้องรีบทำทันที แต่ที่เด่น

ด่วนกว่านั้นก็คือ.. ความเลวทั้งหลายในใจตัวเองต้องรีบเอาออก!!

ตานี่ให้ใสยังไงก็ตาม ถ้ามึงมีหูดอยู่ตรงนี้หน่อยหนึ่ง หรือมีโคลนอยู่นี้หน่อยหนึ่งนะ หรือขนตาไม่มีระเบียบสัก ๓ เส้น ห้อยออกมาตรงนี้น่ะนะ หรือมีแว่นที่เขาบังคับให้ใส่ สีแดง สีเขียวเนี่ย ซึ่งมันแปรสภาพความจริงของประสาทตาที่เห็นนี่ สิ่งเหล่านั้นต้องเอาออกก่อนที่จะทำความดี ไม่งั้นมันขวางหมดเลย มันแปลคุณหมายของความดีเสียหมดเลย ถูกมั้ยลูก?

หัวใจพระศาสนาท่านจึงสอน ๑. ต้องละเว้นความชั่วด้วยประการทั้งปวง (อันใหม่นะ แล้วอันเดิมต้องเอาออกด้วยนะ..ความหมายน่ะ) (๒.) เมื่อเป็นอย่างนี้แล้วท่านจึงจะให้มองความดีในใจเราเอง..ให้เห็น (๓.) แล้วทำให้ถึงพร้อมเท่าที่มันขาด มึงเข้าใจมั้ยลูก? ทำให้มันเหมือนลายบุญเดิม จาก ๙๘ ก็เป็น ๙๘.๕ - ๙๙ ไม่ใช่ไปตั้งเลข ๑ ใหม่ ต้องเป็นชาติพันธุ์อันเดียวกัน

ถ้าความเลวไม่ออกจากใจ ความดีมองไม่ออก นะลูกนะ ทำให้ถึงพร้อมแล้วความบริสุทธิ์ผ่องใสก็จะเป็นผลโดยอัตโนมัติ หรือไม่ก็..ความเลวหมดไปแล้ว ความ

ดีเป็นก้อนทองคำทั้งหมด อย่างมากก็เจริญอนุสติ มองความดีให้เห็น.. เห็นใครดีมา "โอ๊.. ของเราก็มี เหมือนกันเลย" เข้าใจมั้ยลูก?

ขัดถูไปจนกระทั่งทองคำนี่มันเลี่ยม! นะ.. เป็นเงา.. ไม่มีหูดไม่มีอะไร แต่หูดนั่นแผลนั่นก็เป็นทองคำนา แต่มันก็ยังไม่สะท้อนเงาของธรรมะถึงที่สุดได้ นอกจากความเรียบถึงที่สุด นะลูกนะ

นี่คือทฤษฎีหรืออุดมคติ หรืออะไรก็ช่างเถอะ เรียกยังไงก็ได้ ของการที่เจอพระพุทธศาสนาและเราจะเอาจากพระธรรมความรู้พระศาสนา เพราะฉะนั้นลูกจะต้องเชื่อมั่นในความดีนะ แล้วในใจเราเองนะโดยเฉพาะนะลูกนะ "ทำมาเท่าไร กูจะเอาใช้ให้หมดเลยนะ!" แล้วจะทำให้ถึงพร้อมต่อจากของเดิมที่มีอยู่แล้วนะลูก

"ส่วนความเลวที่จะมาปิดบังความดีใหม่ความดีเก่าของกู ๆ ไม่คบมึงเลย" "ใครหนอจะรู้จักใจเรา? รู้จักไอ้ขี้กลากขี้เกลื้อน ไอ้เชื้อความเลวของเรา แล้วสอนวิธีเอาน้ำยาอะไรกัด ยอมทำทุกอย่างจะขอบคุณมาก" นี่ต้องเจอครูที่เรายอมแบบนี้เราถึงจะรอดตัว

ไม่งั้นต้องเข้มแข็งเอาเอง.. ตั้งแต่เป็นพระพุทธเจ้า

เองนั่นแหละ..เนาะ เออ! มันต้องมีคนที่เหนือกว่า ที่เราเคารพ ที่เราเกรงกลัว ยอมให้ท่านโขกท่านสับ หรือกลัวว่าทำความเพียรน้อยหรือทำไม่ถูกทาง กลัวท่านจะเสียใจ กลัวท่านจะจับได้..อย่างนี้ ต้องมีที่เคารพต้องมีที่เกรงกลัวถึงจะรอดตัว.. มนุษย์น่ะ!

ถ้าไม่มีที่เคารพ ที่เกรงกลัว ถือว่ามึงเก่งคนเดียวแล้วมึงกลับเป็นหมาแน่นอนชาติหน้าน่ะ เพราะมันไม่เคารพใคร! มึงเข้าใจมั้ยลูก? ทำอะไรก็ไม่เกรงใจใครและไม่กลัวใครไม่อายใคร ถูกไหมล่ะ? คนที่ทำอะไรโดยไม่กลัวใครไม่เกรงใจใครไม่อายใคร มึงว่าดีมั้ยล่ะ? ..ไม่ดีอยู่แล้วล่ะลูก ไม่ดีอยู่แล้ว.. นะลูกนะ

นี่จะคบหลวงตาต่อมั้ยเนี่ยลูก? คุยกันมานี่นะ (หัวเราะ) เอากันตรง ๆ วัดกันเลยนะลูกนะ จะมาก็มาไม่มาก็ได้นะลูกนะ และก็ถ้าหากฟังกันได้ มาครั้งที่ ๒ ครั้งที่ ๓ ก็จะเล่าให้ฟังถึงครูบาอาจารย์ ก็เริ่มเล่ากัน..ว่าท่านทำมายังไงกัน นะลูกนะ เราก็ทำตามท่าน ไม่ใช่หลวงตาเก่ง

หลวงตาเป็นคนที่เคารพครูบาอาจารย์ แล้วก็จะขี้เกียจขยันยังไงก็ตาม ไม่นอกรีตนอกรอย แต่อาจจะ

ทำช้าไปหน่อยมากเรื่องหน่อยก็ว่าอีกเรื่องหนึ่งเนาะ แต่เรื่องจะไปละเมิดครูบาอาจารย์นี่ไม่เอา..ไม่มี

ได้อะไรบ้างวะเณร? ได้รู้ตัวนะลูกนะ อย่าไปหลงว่าตัวเอง.. "ไม่มีความดีซะเลย"นะ "ก็มาวันเดียวกูจะรู้เรื่องมั้ยเนี่ย?" ๑ วันบวกกับอีกล้านชาติโว้ยอีหนู เข้าใจมั้ยลูก? ย้อนหลังนะ และอย่าไปทะนงว่า "กูความดี.. ไม่พึ่งใคร" ก็ไม่ได้นะลูกนะ! ถ้ามึงเก่งจริงมึงเป็นพระอรหันต์ไปแล้ว ไม่ต้องมาเกิดเป็นมนุษย์ ใช่มั้ยลูก?

ท่านใช้คำว่า 'อย่าปรามาสในความเลวว่าจะไม่ให้ผลแก่เราแล้ว และอย่าประมาทในความดีว่าเรามีไม่พอ' ต้องพูดว่า.. "ความดีอันใดที่เกล้าหม่อมฉันหรือข้าพเจ้าทำมาทุกภพทุกชาติ มีอย่างไรมีเท่าไรก็ตาม (นี่หลวงตาออกแอ็คชั่นด้วยเราจะได้จำ) ขอให้เราเข้าใจความดีนั้นและใช้ได้เต็มที่ด้วยเถิด ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป เข้าใจมั้ยลูก? บวกกับความดีที่ถวายสังฆทานอีกชุดหนึ่ง (ไม่ได้ถวายแต่นั่งโมทนา) ความดีที่ทำใหม่บวกกับความดีทั้งหมดที่ทำมาจงรวมตัวกัน! เข้าใจมั้ยลูก?

(โลภอีกหน่อยก็ดี.. โลภในความดี) แล้วความดีที่ครูบาอาจารย์ พ่อแม่ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ทำ

มาที่เคยเกี่ยวข้องกัน ที่เคยอธิษฐานสัญญาจะช่วยกันไว้.. ใส่มาเลย!! ใช้หมดแล้ว เข้าใจมั้ยลูก? จะยอมรับทุกอย่างในคำตักเตือนทั้งที่เป็นทิพย์และที่เป็นมนุษย์ หรือที่เป็นวัตถุที่เป็นนิมิตหมายให้เรานึกถึงความดีได้ ยอมรับทั้งนั้น เพื่อที่จะมาทำให้ได้ในวันนี้" นะลูกนะ

ส่วนความเลวนั้นหมายความว่ามึงไปกะไว้ได้เลย ถ้ามึงเกาะร่างกายเมื่อไรมึงเลวเมื่อนั้นลูก ถ้าคิดแทนร่างกาย-เพราะร่างกายเมื่อไรมึงเริ่มโมโหเมื่อนั้น เข้าใจมั้ยลูก? เริ่มหลงตัวเองเมื่อนั้น เริ่มมีมานะเปรียบเทียบแตกต่างเมื่อนั้น

ถ้ายังไม่เกาะร่างกายนะ เกาะพระพุทธรูป เกาะก้อนเมฆใส.... ตายแล้วเราหยั่งตรงนั้นเราก็ไปอยู่บนก้อนเมฆ สว่างเหลือกิน แสงอาทิตย์สวยเชียว นั่นล่ะใจเราล่ะ..แสงของใจเรา แล้วเขาด่ามัน "ไอ้เหี้ย" ข้างล่างนี่แล้วชื่อเหมือนเราด้วย หูก็ฟังครึ่งหนึ่งยังไม่ทันโมโหเลย ใจมันอยู่ตรงโน้น นะลูกนะ

ถ้ามันเกาะเต็มที่ "กูนี่ชื่อหลวงตาวัชรชัย" ถ้ามีเสียง "ไอ้เหี้ย!วัชรชัย" โอ้โห! เต็ม ๆ เลยถ้าหลวงตาเกาะก็คือกลายมาเป็นโกรธเต็ม ๆ ถูกมั้ยลูก? ถ้าชม "โอ๊..

หลวงตานี่ยอดเยี่ยม ดูสิหน้าเหมือนยังหนุ่ม" (มีคนบ้ามาชมหลวงตาอย่างนี้นะ) ถ้าหลวงตาเกาะตัวเองก็ต้องยิ้ม ถูกมั้ยลูก?

ถ้าเอ็งเกาะร่างกายเมื่อไร เอ็งจะตกเป็นทาสของคำสรรเสริญ คำติชมเมื่อนั้น ยังอยู่ในอำนาจของคนที่มีปัญญาแบบชั่ว ๆ แบบมีเล่ห์เหลี่ยม ที่มันจะหลอกลวงเรา ส่งเสริมเรา หรือด่าให้เราเจ็บใจ ทดท้อในการทำความดีเลย เราจะตกเป็นทาสของคำที่ไม่เป็นธรรมเหล่านี้เสมอ ถ้าเราเกาะร่างกาย

อันแรกที่พระสอนท่านให้พิจารณาร่างกาย จิตใจเราอาศัย ว่าไม่ใช่ตัวเรา-ของเรา แต่ที่ถูกด่าถูกชมก็เป็นกรรมเดิมที่ทำมา อย่าได้ติดตรงนั้นด้วย ให้พิจารณาร่างกายตลอด นี่คือธรรมะ

ถ้าเกาะร่างกายเมื่อไร มึงเตรียมฉิบหายได้เลยลูก พร้อมอยู่เลยทั้งลาภ ยศ สรรเสริญ สุข และเสื่อมลาภ เสื่อมยศ นินทา ทุกข์ และก็ต้องติดอยู่มากก็.. รูปทางตาเดี๋ยวก็มาแล้ว เสียงทางหูเนาะ กลิ่นน้ำหอม กลิ่นขี้เข้าทางจมูกนะ พร้อมที่จะรักจะโมโหนะ ใช่มั้ยลูก? รสอาหารทางลิ้น ใช่มั้ยลูก? สัมผัสทางเพศ ถูกตบ ถูก

หยิกอะน่ะ ก็พร้อมที่จะกระทบกระเทือนอยู่ตลอดเวลา นั่นแหละลูก.. อย่าปรามาส ประมาทในความเลวยังไม่ให้ผล ถ้ามึงไปเกาะร่างกาย

บางทีหลวงพ่อท่านสอนอย่างนี้ ท่านบอกร่างกายเรานี่มันเหมือนกับสวิตช์ไฟ ที่เขาหล่อสวิตช์เป็นตัวร่างกายนี่นะ และไอ้นี่ก็เชื่อมอยู่กับกระแสของวัฏสงสารนี่ที่มีกระแสความรัก โลภ โกรธ หลง กระแสโลกธรรม กามคุณ เป็นเนื้อเดียวกันหมด ถ้าใจเราดันไปจับมันหน่อยเดียวเท่านั้นแหละ ถ้าไม่มีถุงมือนะ ไม่มีสตินะ มันช็อตเข้ามาทันที เข้าใจมั้ยลูก? มันเข้ามาเลย เข้ามาในใจเราเลย ท่านเปรียบน่ากลัวขนาดนั้น

เพราะฉะนั้นหลังจากทำสมาธิ เดินจงกรม พอใจสงบแล้ว นึกถึงศีลที่ผ่องใสแล้ว อันแรกที่ต้องทำคือพิจารณาความตาย ว่าร่างกายนี่ พิจารณาร่างกายให้ใจเราน่ะยอมรับว่าเป็นจริง แล้วก็เป็นจริงชนิดที่ว่าไม่ใช่ของเราทีละเล็กทีละน้อย

แล้วร่างกายนี่ถ้าพิจารณาไม่ถึงที่สุดแล้วมันสงสัยมันเถียงได้ คุณอายุเท่าไรตอนนี้? (หลวงตาถาม) อายุเท่าไร? ๔๐ ถ้าไปบอก พูดตอนอายุ ๔๐ นี่ ก็ไม่แน่ เดี๋ยว

ก็ ๔๐ กับอีก ๑ วัน ถูกไหมลูก? เออ ๆ จะไปบอกคุณน่ะ อายุ ๔๐ ตายห่าก็ไม่ได้ เดี๋ยว ๔๒ ยังอยู่ ใช่มั้ยลูก?

เวลาเราคิดถึงร่างกายอย่าไปคิดถึงสิ่งซึ่งยังเปลี่ยนแปลง ยังไม่จบเนี่ย เราจะสงสัยทีหลัง ต้องคิดไปถึงตัวสุดท้ายของร่างกายที่เหมือนกันหมดคืออะไรลูก? ตาย!

"ร่างกายอีกไม่นานหนอ ก็ตาย.. ทำงานไม่ได้.. วิญญาณออกจากร่างแล้วก็นอนทับถมแผ่นดิน เหมือนท่อนไม้ที่ไร้ประโยชน์ไม่มีใครเขาสนใจใยดี"

ให้ใจมันยอมรับ แล้วก็หน้าเบะลงไปทุกประโยค เข้าใจมั้ยลูก? ตายแล้วก็น้ำเหลืองออกจมูก หนอนออกปากเนาะ.. เอาแม่ง! แกล้งพิจารณาความจริงให้มันลึกไปให้เร็วที่สุดนะ เพื่อใจจะได้เบะออกมาใจ ให้รู้ว่าร่างกายนี้ไม่น่ารักไม่น่าพอใจ ถ้าเขาด่ามึงตอนนั้น "ไอ้เหี้ย!" "ด่าหนอนหรือด่าน้ำเหลืองจ๊ะ?" จะได้มีช่องเข้าข้างใจตัวเองได้บ้างนะ

ถ้าไปเห็นหล่อเต็มที่เนาะ มึงด่าเขามาโดนกูทั้งนั้นแหละ เนาะ! ถ้าไม่นึกถึงความตายแล้วก็ยุ่ง นะลูกนะ เขาถึงให้มีหลักอันนี้เป็นตัวแรก เขาเรียก 'สักกายทิฐิ'

ปัญหาอันแรกของความเป็นพระอริยะ คือนึกถึงความตายให้ได้อย่างยิ่ง นั่นแหละลูก

แล้วส่วนความดีมาอยู่ในใจเราไม่ได้อยู่ในร่างกาย ถึงได้มี ๒ ตัวไง ใจมาอาศัยร่างกายอยู่ กายเดียวจิตเดียวนี่นะ เนาะลูกเนาะ ใจหนึ่งมีบุญมหาศาล แต่ก็เกาะร่างกายเมื่อไรเชื้อบาปวิ่งเข้ามาทันที เพราะฉะนั้นเราต้องมีอะไรสักอย่างซึ่งมันมากั้น นะลูกนะ (เป็นฐานดอกบัว.. สมัยก่อนเขาทำพระขุนแผนกันลูก เขาปั้นเป็นพระพุทธรูป ใต้ฐานก็มีกุมารทองนอนตายอยู่นะ พวกนี้ไม่เคยเห็นไม่เคยเล่นพระมั้ง)

ก็หมายความว่า ใจเราซึ่งเป็นพระนี่อยู่กับร่างกาย อย่าคิดว่าเป็นเรา-ของเรา อย่าให้ความรักความพอใจมันแล่นเข้ามาได้ง่ายนัก อย่างน้อยก็มีถุงมือ จับมันชักเชิดขึ้นไปอย่างนี้ รักขึ้นมาก็รีบขยับถุงมืออย่าให้แผลมันเข้า อะไรอย่างนี้นะ เขาเรียก 'สติ' เห็นปัญญาตามความเป็นจริง

แต่ก่อนรักแทนร่างกาย โกรธแทนร่างกาย โลภแทนร่างกาย ก็จะเข้าไม่ได้ถนัด นะลูกนะ พอเห็นโทษหนัก ๆ เข้า หนัก ๆ เข้าก็.. สติจะมั่นคงมากขึ้น ใจมัน

ก็จะลอยขึ้นเหนือห่างจากกองทุกข์ขึ้นมาทุกที หนัก ๆ เข้ามันจะหันหลังให้ หันหน้าเข้าหาพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์นะลูกนะ

ถ้าตรงนี้เป็นพระโสดาบันแล้ว หันหลังมือแตะกันนี่เวฟไม่ซ็อตมากแล้วนะ ถือว่าศีลบริสุทธิ์ ศีล ๕ บริสุทธิ์ ทำอะไรก็ปรารถนาเบื้องบนเสมอ.. พระนิพพานเสมอ.. อันนี้ก็เป็นเพียงรอให้มันตาย ลงไปปุ๊บ! จากกันไป.. ร่างที่ ๒ จะไม่มีสำหรับเราอีก ตัดตรงนี้! ตัดตรงปัจจุบันให้ได้

แต่ขณะที่มีอยู่ด้วยกันนี้ ใช้มันให้เต็มที่แก้แค้นคืน มันทรมานเรามาหลายล้านชาติแล้วเนาะ ชาตินี้กูจะเอามึงเดินจงกรมบ้าง ทำงานบ้าง อ่านหนังสือบ้าง ทำอะไรก็ช่างเหอะ แต่ว่าจะต้องไม่ผิดศีล ๕ ของกู เข้าใจมั้ยลูก? ไม่ผิดศีล ๕ ของใจเราเอง

ได้เรื่องบ้างไหมนี่? จะบอกให้ลูกฟังว่า มาวัดแล้วฉวยประโยชน์เอาให้มาก มาแค่วันเดียว ๓ วัน ๗ วัน อะไรก็ตามเถอะ ลืม ๆ เรื่องที่เรายึดถือไว้เสีย มาพิจารณาร่างกายที่เราหลงมันมานานนม ทำให้เราวนมานานนะลูกนะ ทรัพย์สินอะไรก็ครองมาหลายล้านชาติหลายล้าน

วาระ แต่ ๕ ข้อนี้เอาไว้ให้อยู่ชาตินี้นะลูกนะ เฉพาะวันนี้น่ะนะ เอาให้อยู่

ไอ้หนู! พระก็มี ๕ ข้อนี่นะลูกนา เรื่องฆ่าสัตว์นี่ก็ห้ามฆ่ามนุษย์ ก็หมายถึงฆ่าสัตว์ทุกอย่างด้วยขยายออกไป ใช่มั้ยลูก? ลักทรัพย์ไม่เกินบาท ก็ทรัพย์อะไรทั่วไปก็ไม่เอาทั้งนั้นที่ไม่ใช่ของเรา ฆราวาสเขาไม่เสพกามผิดคู่เราก็เสพไม่ได้เลยขณะเป็นพระ ก็ขยายให้ลึกออกไป นะลูกนะ

เขาไม่ให้โกหก ของเราส่อเสียด เพ้อเจ้อ ให้ร้ายใครอะไรก็ไม่ได้ เอ้อ..พูดจาให้คนช้ำใจก็ไม่ได้..เป็นพระนะลูกนะ ข้อ ๕ เขาไม่กินเหล้ากินของมึนเมา เรากินน้ำไม่พิจารณาก็ไม่ได้ กินข้าวไม่พิจารณาก็ไม่ได้.. ถือว่าเมา ก็ ๕ ข้อ! นอกนั้นเป็นจุดแยกออกไปทั้งนั้นเลย เป็นความประพฤติในการเลี้ยงร่างกายทั้งนั้นเลย

ถ้ารักษา ๕ ข้อของพื้นฐานนี้ได้ ก็บวชเป็นพระก็ถือว่า.. ๕ ข้อนี้เขาถือว่าเป็นพระโสดาบันแล้วนะลูกนะ ถ้าอยู่เป็นอมตะจริง ๆ นะลูกนะ ไม่ผิดเลยนี่นะ แล้วมึงคิดว่ามึงจะไปทำเลวอะไรได้ลูก

หลวงตาสอนพระที่หลวงตาบวชเป็นคนแรกในชีวิตอุปัชฌาย์ ชื่อ 'ไอ้บึ้ม' มันเกเร ทิฐิมันมาก มันบอกมันชอบมากเรื่องความเลวนี่ มันละไม่ค่อยได้ เราก็บอก "เออ! มึงก็ไม่ต้องเลิกหมดหรอก เอางี้ก็แล้วกันความเลวมันมีเยอะ พระพุทธเจ้าท่านบอกอย่าทำเสียเลยดีกว่าเพราะผลเลวมันรออยู่ แต่ถ้าทนไม่ไหวก็ลุยทำแม่ง! มันทุกอย่าง แต่กูขออย่างเดียวอย่าผิดศีล ๕" มันก็บอก "แล้วผมจะทำอะไรได้ล่ะเนี่ย!"

เนาะ.. ละเมิดชีวิตคนชีวิตสัตว์ก็ทำไม่ได้ เต็มใจไม่ทำเพราะเห็นด้วยปัญญาแล้วนะลูกนะ ทรัพย์สินของหวงของรักของใครก็ไม่ละเมิดมาเลี้ยงตัวเอง เอ้า! แล้วมึงจะไปทำอะไรล่ะนะ?

ขึ้นชื่อว่าคนที่คนอื่นเขาครอบครองอยู่ ไม่ว่าผู้หญิง ผู้ชาย คนใช้ พี่ ป้า น้า อา คนที่เขามีคนช้ำใจมึงไปล่วงเกินทางกามไม่ได้ นะลูกนะ ให้คนอื่นเขาช้ำใจและเศร้าใจไม่ได้

ไปโกหก ส่อเสียด เพ้อเจ้อใครก็ไม่ได้ ไม่กินเหล้าสติมันก็ดีแล้ว มึงจะไปประมาทอะไรอย่างอื่นเขามั้ย?

ไอ้ ๔ ข้อนี้ก็เลอเลิศอยู่แล้วนะ ข้อนี้มันทำให้ประสาทเราดีด้วยนะ เห็นมั้ยลูก?

แล้วหลวงปู่มั่นตอนที่ท่านยังทรงชีวิตอยู่ (อ่านประวัติท่าน) สมเด็จฯ วัดบวรน่ะ (ไม่ทราบว่าสมเด็จพระญาณสังวรหรือองค์ก่อน) ท่านเป็นธรรมยุตนี่ ท่านก็มาที่วัดบวรด้วย ก็จะนั่งคุยธรรมะ ท่านเป็นหลวงปู่ที่อยู่อีสาน ถามว่าท่านรักษาศีลยังไง? ท่านบอกรักษาใจตัวเดียว โอ๊.. เถียงกันอยู่ตั้งนานแน่ะ ว่ารักษาใจตัวเดียวแล้วมันจะเลวยังไงอะ?

ใจเป็นพระใสอยู่อย่างนี้ ร่างกายไม่ใช่เรา-ของเรานี่จะไปผิดศีลแทนร่างกาย มันเรื่องอะไรของใจ! รักษาใจว่าไม่ใช่กายเราไม่ใช่ของเรา ขันธ์ ๕ ไม่ใช่เรา-ของเรา เราเป็นเนื้อเดียวกับพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ถ้าพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ เป็นเหมือนดวงพระอาทิตย์เต็มองค์ทรงกลด เราเป็นแสง ๆ หนึ่งในดวงท่าน ท่านเป็นเหมือนอากาศที่บริสุทธิ์ผ่องใส เราก็เป็นจุดหนึ่งในอากาศนะ

เรื่องการที่มีรูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณไม่ใช่เรื่องของเรา กิจกรรมของเรามีอย่างเดียวคือ ดูต่าง ๆ เหล่านี้ แล้วก็อยู่กับมันให้ได้ อย่าไปผิดแทน

มัน-เพราะมัน เป็นอันขาด ถ้าระวังใจอยู่อย่างเดียวท่านก็บอก ศีล ๒๒๗ ก็ไม่ต้องรักษา แต่ระวังมารยาทเพิ่มหน่อย นะลูกนะ

ไม่ใช่ใจไม่ใช่เรา-ของเรา นึกจะเกายังไงก็ลุกขึ้นมาอย่างนี้ ก็ตายเหมือนกัน ท่านไม่มีกิเลส (หลวงปู่มั่นไม่ใช่อย่างนั้น หลวงปู่มั่นนี่เรียบร้อยมากนะลูกนะ เรื่องนี้ไม่ได้กระทบที่หลวงพ่อคูณด้วยนา ไม่เกี่ยวนา.. หลวงพ่อคูณท่านงามนา)

ยกตัวอย่างให้ฟังว่า ใจของคนทำอาจจะไม่มีกิเลส แต่คนเขานั่งดู.. เขาติพระ แล้วพระองค์นั้นเป็นพระอรหันต์ด้วย พระอริยะด้วย ไปติพระ.. ในใจของเขาก็จะมีกรรมไม่ใช่เบา ๆ ขวางมรรคขวางธรรมะในปัจจุบัน ขณะที่ติก็ธรรมะไม่เข้าอยู่แล้วล่ะ ถ้าติดเกาะใจไปยิ่งไปยังไง

มันจะขวางตรงไหนรู้มั้ยลูก? พอไปเห็นพระ เห็นหน้าแข้งพระ เห็นอะไรพระ.. เห็นพระพุทธรูปส่วนหน้าแข้งก็ไปนึกถึงพระองค์นั้นเกาหน้าแข้ง เนี่ยกฎของกรรมนี่ลูก มันจะตามรังควาน จนกว่าจะขอขมาพระ จนกว่าจะลุกะโทษ*ตัวเอง

(*ลุกะโทษ, ลุแกโทษ ก. สารภาพผิดยอมให้ลงโทษตามแต่จะเห็นสมควร)

"เกล้าหม่อมไม่ควรเลยที่จะติคนอื่น อย่าว่าแต่พระเลย คนอื่นเขาทำเลวยังไงเขาก็ตกนรก เราระวังความเลวของเราดีกว่า เกล้าหม่อมฉันขอขมาด้วย พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เคยทำแต่ชาติก่อน ชาตินี้เจตนาไม่เจตนา ขอลุกะโทษ จะไม่ทำอีกแล้ว ไม่คิดอย่างนี้อีกแล้ว ไม่พูดอย่างนี้อีกแล้ว สาธุ.. ให้อภัยหนูด้วยนะ"

อ้อนพระพุทธรูปวันละหลาย ๆ ครั้ง ใจมันก็อ่อนโยนลงไปเอง ต้องทำอย่างนั้นภาพกฎของกรรมนั้นถึงจะหลุดนะลูกนะ ไม่งั้นมันจะเกาะเราไป อีตอนที่ยังเลว ๆ บ้างดีบ้างก็ไม่เห็นหรอก อีตอนใจมันจะใส มึงเข้าใจไหมลูก? มันจะมาส่องให้เรา

มันเหมือนกับเราแต่งหน้าไงลูก แต่งหน้ากำลังจะไปขึ้นไปประกวดดารารอบสุดท้ายเนาะ มันต้องแผ้วจริง ๆ นะลูกนะ เออ..พอมึงงี้ ว่ามึงดีแล้ว เขาก็จะมีกระจกมาส่อง เห็นมั้ยล่ะ? กฎของกรรมน่ะ เขาจะให้ดูว่ามึงว่าหายมลทินหรือยัง ใจมันจะเห็น มันจะนึกออก ราคีตรงนั้นน่ะว่าต้องรีบล้าง

แล้วโดยเฉพาะอันใหม่นี้ไม่ทำเลย เรื่องความเลวของคนอื่นนี่ไม่ยุ่งเลย ใครทำใครก็รับไป ไม่ใช่เลวเฉพาะ

ตำบลนี้ตำบลไหนก็เลวทั้งนั้นแหละ เข้าใจมั้ยลูก? ส่วนความดีมันอยู่ในใจคนเท่านั้นเอง นะลูกนะ

เยอะแล้ว พูดเยอะแล้วคอแห้ง ก็ให้คิดนะลูกนะ ว่าเรามาวัดนี่ เรามาเรียนรู้วิธีเอาความไม่ดีออกจากใจเรานะลูกนะ หาความดีในใจเราให้เจอ.. ให้มั่นใจ แล้วหาวิธีทำให้ถึงพร้อม หาครูบาอาจารย์ต้องการทำโจทย์ ๒ โจทย์นี้เท่านั้นเอง

ส่วนความผ่องใสเป็นความเพียรของเราที่จะขัดจะถู จนทำแล้วทำอีก เขาเรียก 'อนุสติ' อือ..ทำแล้วทำอีก นะลูกนะ เอานะ..จำไว้ลูก

เพราะฉะนั้นระเบียบวินัยต่าง ๆ อะไรต่าง ๆ มันเป็นเครื่องประคับประคองบังคับไม่ให้เราออกนอกลู่นอกทาง จะได้ใช้เวลา ๒๔ ชั่วโมงได้เต็มที่ เขาทดลองมาแล้วอะไรดีไม่ดี ลองมาเละแล้ว เข้าใจมั้ยลูก? หลวงตาตั้งเป็นระเบียบขึ้นมา เป็นการส่งเสริมให้เรารักษาเวลา รักษาระเบียบ เอาลูกเอา เอ้า!

ด้วยอำนาจสัจจะที่หลวงตาอยากให้ลูกทุกคนได้ดีนะลูกนะ ให้หมดเลว ให้ใจผ่องใส ด้วยสัจวาจานี้ ขอให้บุญของลูกจงรวมตัวกัน คลใจให้ลูกเข้าใจบุญของ

ตัวเองนะ เข้าใจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เข้าใจผู้มีคุณ และเข้าใจความเลว มันโหดร้ายจริง ๆ ลูกอย่าไปคบแม่ง! มันต่อไปเลยนะ ขอให้ลูกทุกคนเข้าถึงความบริสุทธิ์ผ่องใสให้ได้ในชีวิตนี้ นะลูกนะ.

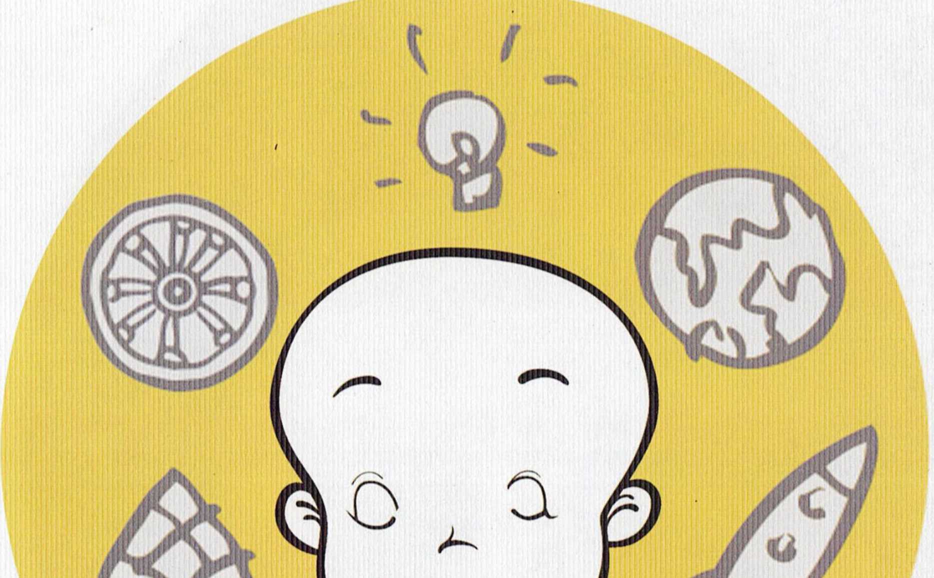

ท่านผู้อ่าน!
เดือนนี้เณรไม่ว่างนะ
เณรไปออกทีวีจ้ะ!

ไม่ตาย.. อยู่ให้ดี

ธูปหอม

*จากเรื่อง **'อยู่กับตาย'** ทั้ง ๖ ตอน ก่อนหน้านี้ เป็นการบันทึกอารมณ์ใจในขณะเผชิญทุกขเวทนาที่คนใกล้ตายคนหนึ่ง พยายามน้อมนำถ้อยคำครูมาสู่ใจ นึกอะไรได้ในขณะเกิดทุกขเวทนา ก็นำมาปฏิบัติใช้พาใจตัวเองให้รอดพ้นจากเหตุการณ์เฉพาะหน้าตามประสาคนไม่รู้.. เป็นบันทึกอารมณ์ของใจ ที่ได้เห็นความตายแบบใกล้ชนิดสนิทสนม และเมื่อฟื้นขึ้นมาหายใจใหม่ ก็ยังต้องเรียนรู้ต่อไป ดังบันทึกภาคสองเรื่อง **'ไม่ตาย...อยู่(ให้)ดี'** เป็นบันทึกเพื่อการทบทวนตัวเอง ถวายครูบาอาจารย์ เหมือนดั่งรายงานความประพฤติ ซึ่งไม่ว่าจะดีขึ้นหรือแย่ลงอย่างไร ฉันก็พร้อมจะน้อมรับ 'คำครู' มาปรับปรุงตัว ปรับปรุงใจ*

ตอนที่ ๓
รักษาด้วย... ยาวิเศษ

คำว่า 'มะเร็ง' คำนี้ดูราวกับเป็นคำพิพากษาประหารชีวิต ใครต่อใครได้ยินจะต้องสะดุ้งสะเทือน เพราะใคร ๆ ก็คิดว่าคำตอบสุดท้ายของโรคนี้ต้องตายแน่ ๆ ฉันก็คิดอย่างนั้นแหละ แต่มันจะต่างอะไรจากเดิมกันเล่า! เพราะถึงอย่างไรทุกคนก็ตายแน่ ๆ อยู่แล้ว จะเป็นมะเร็งหรือไม่เป็นก็ตายไม่ใช่หรือ

ความตายคือคำตอบสุดท้ายของทุกคนต่างหาก ไม่ใช่เฉพาะคนเป็นมะเร็งเท่านั้นที่ต้องตาย

เจ็บป่วยก็ต้องดูรักษาเป็นเรื่องปกติ ฉันไม่ได้คิดแบบปลอบใจตัวเองว่าจะต้องหาย แต่ฉันตระหนักกับตัวเองดีว่าเวลามีน้อย เมื่อคุณหมอพยายามรักษาเยียวยาให้ฉันพ้นจากโรคต่าง ๆ มาได้หลายครั้งหลายครา ฉันรู้สึกว่าต้องใช้ชีวิตให้เกิดประโยชน์คุ้มค่าที่อุตส่าห์ เกิด ตาย เกิด ตาย หลายตลบในชาติเดียว ฉันเรียนรู้และรีบเร่งเปลี่ยนแปลงตัวเองใหม่ ในหลาย ๆ เรื่องอาจเรียกว่าเริ่มจากศูนย์เลยก็ว่าได้

เมื่อฉันได้รับความเมตตาจากผู้บริหารให้ทำงานที่บ้านได้ ฉันจึงหนีมลพิษในเมืองกรุง กลับมาใช้เวลาอยู่กับพ่อแม่ในชุมชนเล็ก ๆ เพื่อพักผ่อนดูแลสุขภาพ การหายตัวไปของฉันกลายเป็นเรื่องน่าสนใจสงสัย มีคำพูดทั้งในทางดีทางร้ายเกิดขึ้นมากมาย ส่วนฉันยังไม่รู้ตัวเพราะมัวแต่ให้เวลากับตัวเองจนแทบไม่ได้สนใจเรื่องคนอื่นเลย ฉันกำลังชอบและชินกับการดูลมหายใจของตัวเอง ดูอึ ดูฉี่ ดูฝีที่ผุดขึ้นมาตามตำแหน่งต่าง ๆ มาพิจารณาความเจ็บป่วยและเก็บข้อมูลไว้เล่าให้หมอฟัง ฉันมัวแต่เลือกกินอาหารที่เหมาะ ๆ นอนพักมาก ๆ มัวแต่ปั่นจักรยานปลุกปอดให้ตื่นยามเช้า สังเกตการหายใจ

“ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น คงเพราะฉันเจอ ‘ยาวิเศษ’ เข้าแล้ว!”

ในขณะป่วย ดู ๆ แล้วเหมือนฉันจะแข็งแรงยิ่งกว่าตอนไม่ป่วยเสียอีก ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น คงเพราะฉันเจอ *‘ยาวิเศษ’* เข้าแล้ว! *‘ความตาย’* เป็นยาแรง ยาดี ที่ทำให้ฉันเปลี่ยนแปลงไป และรักษาได้ทุกโรค

ความตายเป็นยา...รักษาโรคคิดมาก

ในวันที่คำนินทาลอยมากระทบใจ ถ้าเป็นแต่ก่อนฉันก็จะเศร้าอมทุกข์ น้ำตาร่วงเสียใจไม่เลิกไม่รา เรื้อรัง เดี๋ยวนี้ฉันแค่รับรู้กับมันว่า เขาพูดอะไร ตัวเรารู้สึกอย่างไร เสียใจใช่ไหม แล้วตัวเราผิดจริงไหม ถ้าใช่ต้องขอบคุณเสียงนินทาเหล่านั้นแล้วปรับปรุงแก้ไข ถ้าไม่ใช่ก็พิจารณาว่าคนพูดเป็นใคร ควรจะอธิบายสร้างความเข้าใจกับเขาไหม ถ้ามันเกิดจากความ

เข้าใจผิดก็ควรต้องสร้างความเข้าใจที่ถูก เพื่อไม่ให้เป็นกรรมต่อกัน เพราะฉันเองก็ไม่ได้คิดร้ายกับใคร ย่อมไม่ปรารถนาหรือสนับสนุนให้ใครสร้างกรรมที่ส่งผลร้ายให้ตัวเขาเอง หากอธิบายแล้วเขาจะคิดอย่างไรเป็นเรื่องของเขา ไม่ใช่เรื่องของเรา เขาจะอยากผิดศีลนินทาต่อไปก็ถือว่าเป็นความปรารถนาของเขาเอง เราห้ามปากห้ามใจคนอื่นไม่ได้ ไม่ว่าตัวเราจะดีหรือร้ายแค่ไหน หรือต่อให้เราตายไปแล้ว ถ้าคนอยากจะนินทาเขาก็นินทาอยู่ดี ถามว่าเมื่อก่อนฉันคิดแบบนี้ไหม คิดได้.. แต่ทำไม่ได้! แต่ทำไมเดี๋ยวนี้หยุดตัวเองได้มากกว่าเดิม แม้มีเรื่องกระทบใจ เสียใจก็ใช้เวลาไม่นาน ก็เพราะฉันคิดว่า *“ฉันกำลังจะตาย ใจของฉันไม่เหลือพื้นที่ให้สะสมความเศร้า ฉันไม่มีเวลาสนใจอะไรที่ทำให้ใจหมองมัวอีกแล้ว”* ความตายสอนให้ฉันรู้จักคุณค่าของเวลาที่เหลืออยู่ ว่าฉันจะบริหารใช้มันอย่างไร?

ในชีวิตคนเราไม่ได้มีแต่เรื่องดี ๆ ตลอดเวลา มันสลับกันมาทักทายเรื่อย ๆ ทั้งความโกรธ ความเกลียด ความรัก ความเศร้า ความท้อใจ ความเบิกบาน ความอยากได้อยากมี ความพอใจ ไม่พอใจ ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น ฉันพยายามฝึกรับรู้ ฝึกบริหารเวลาให้ได้ว่าควรใช้เวลากับเรื่องใดมากน้อยแค่ไหน

พูดเหมือนง่ายแต่ทำจริง ๆ ฉันว่ามันยาก ลองดูสิ เรื่องอะไรบ้างที่เรามักพ่ายแพ้ต่อมันอยู่เสมอ ลองพยายามชนะมันให้ได้

ความตายเป็นยา...รักษาโรคโกรธ

ปกติฉันไม่ค่อยจะโกรธใครง่าย ๆ ที่โกรธก็มักจะเป็นคนเดิมๆ คนข้างบ้านที่ใครๆ ในหมู่บ้านไม่ค่อยพูดคุยด้วยสักเท่าไร สารพัดที่เขาจะกระตุ้นต่อมโกรธของฉัน ตอนฉันโกรธจัด ๆ หน้าดำหน้าแดง ฉันมักจะหยุดมันไม่ได้ ฉันเห็นตัวเองเป็นลูกไฟดวงใหญ่ ๆ ใหญ่ขึ้นเรื่อย ๆ จนเป็นดวงอาทิตย์ร้อน ๆ ที่เผาผลาญทำลายทุกอย่างมอดไหม้ ขนาดรู้นะว่าโกรธอยู่ บอกตัวเองได้ คุยกับตัวเองได้ว่า... *(นี่แกกำลังโกรธอยู่นะ พอได้แล้วนะ อย่าทำอะไรตอนโกรธ)* ฉันก็หยุดไม่ได้ เหมือนมีเทวดากับพญามารประจัญหน้ากันอยู่ สู้กันฝุ่นตลบอยู่ในใจ แม้พยายามข่มใจอย่างไร ถึงกระนั้นฉันก็แพ้พ่ายกลายเป็นมารร้ายเสมอ ฉันมักจะปิดประตูบ้านเสียงดังโครมครามจนประตูแทบพัง โชคดีอยู่อย่างที่ฉันไม่ใช่คนชอบด่า ไม่ใช่คนชอบใช้กำลังทำร้ายคนอื่น แต่ชอบใช้กำลังกับตัวเองเป็นการระบายความโกรธ ห้องน้ำห้องส้วมมักจะสะอาดเอี่ยมวับวาวเมื่อฉันโกรธเสมอ ขัดเข้าไปจนกว่าจะหยุดบ้าคลั่ง ระหว่างขัด ๆ ถู ๆ ฉันมักจะได้คิด

อะไรเสมอ.. *(ตะกี้ประตูเกือบพังเลยนะ มันใช่วิธีแก้ปัญหาไหมเนี่ย ขนาดเคยบอกเขาดี ๆ เขาก็ยังทำเหมือนเดิม หรือเพราะท่าทีของเราเองที่ทำให้เขาไม่เกรงใจ)* แล้ววันต่อ ๆ มา เขาก็ยังทำพฤติกรรมไม่พึงประสงค์เหมือนเดิม ฉันก็ยังโกรธอยู่เหมือนเดิม และเหมือนเดิม... ฉันหยุดตัวเองไม่ได้ คราวนี้รวมดวงอาทิตย์มาทั้งจักรวาล *(เฮ้ย! นี่แกโกรธอีกแล้ว หยุดเดี๋ยวนี้นะ/ไม่หยุด /หยุด /ไม่หยุด /โกรธคือโง่ โมโหคือบ้านะ /เออ! ยอมโง่ ๆ บ้า ๆ สักวัน /ไม่ได้นะ)* ฉันเห็นมันเถียงกันเองอย่างกับคนบ้า ใจเต้นแรง ร้อนใบหน้า ตัวสั่น มันเถียงกันไม่เลิกง่าย ๆ สุดท้ายฉันก็ร้องไห้ ทรุดตัวลงกับพื้นนึกในใจ *(นิมนต์หลวงตาเจ้าค่ะ! หนูไม่ไหวแล้ว หนูไม่อยากเป็นคนชั่ว มันจะเป็นแบบนี้อีกกี่ครั้ง หนูกลัวความชั่วในใจตัวเอง)* แล้วฉันก็นั่งร้องไห้อยู่คนเดียวอย่างนั้น แล้วภาพหลวงตาก็ลอยมาอย่างเด่นชัด ฉันนึกกราบแทบเท้าท่าน *(หนูคิดถึงหลวงตาเหลือเกินค่ะ ช่วยหนูด้วย หนูไม่อยากตายไปพร้อมกับความโกรธ)* พอนึกถึงตรงนี้ทุกอย่างก็หยุดนิ่ง *“ใช่แล้ว ฉันกำลังจะตาย ใจของฉันไม่เหลือพื้นที่ให้สะสมความโกรธ ฉันไม่มีเวลาสนใจอะไรที่ทำให้ใจหมองมัวอีกแล้ว”* ฉันลุกขึ้นพาตัวเองไปห้องน้ำ คราวนี้ไม่ได้ทำอะไรปึงปังโครมคราม หรือขัดส้วมจนหมดแรง

**“ยิ่งกินยาเม็ดนี้บ่อยแค่ไหน..
ก็ยิ่งดีกับตัวฉันเอง
สำคัญตรงที่อย่าลืมกินยาวิเศษนี้
อย่าลืมนึกถึงความตาย”**

แต่ไปอาบน้ำให้สบายใจ พอเปลี่ยนอิริยาบถอารมณ์โกรธมันก็คลายลง สติกลับมาก็ค่อยเดินไปคุยกับบ้านข้าง ๆ อย่างสุภาพ ตรงไปตรงมา ไม่อ้อมค้อม ซึ่งมันอาจจะทำลายความสัมพันธ์บางอย่างแต่มันสร้างความสงบสุขในภายหน้า

ความตายเป็นยา...รักษาโรคอยากได้ อยากมี

บางทีคนป่วยก็อยากลุกขึ้นมาสวย แต่งตัวให้สดชื่นสดใส แต่เสื้อผ้าสมัยนี้แพงเหลือเกิน แบบราคาถูกหน่อยก็ใส่ยากเพราะมันตัวนิดเดียว รัดติ้วราวกับคนสวมใส่ไม่มีไส้ ไม่มีพุง ฉันหลงชอบเสื้อตัวหนึ่ง มันสวยมาก ฉันคิดเอาเองว่ามัน

เหมาะกับฉันเหลือเกิน แต่โอ้โห...ราคาหลายพันบาท ฉันเดินจากมันไป มันตลกตรงที่ฉันไม่ซื้อแต่ไปวนเวียนดูเสื้อตัวนั้นอีกหลายรอบ รอบที่ ๒ มองหาตำหนิ แหม.. ช่างไม่มีที่ติ แต่ก็แพงไปนะ รอบที่ ๓ หลายวันแล้วมันยังอยู่ สงสัยรอเราเป็นเจ้าของแน่ ๆ แต่รอลดราคาก่อนนะ แหม.. เวลาอยากได้อะไรอย่าได้คิดถามหาเหตุผลเพราะเราจะขุดข้อดีทุกอย่างมาเข้าข้างตัวเองเสมอเพื่อให้ได้สิ่งนั้นมา ยังมีรอบที่ ๔ ฉันตั้งใจจะซื้อแม้ราคายังแพงเท่าเดิม แต่ก็ถามตัวเองอีกครั้ง เอ! เสื้อผ้าของพ่อแม่ที่แพงที่สุดราคาประมาณเท่าไร? คิดแค่นี้ฉันก็ละอายใจไม่กล้าใช้จ่ายตามใจตัวเองแม้จะไม่ได้เดือดร้อนเรื่องเงิน

ฉันนึกขึ้นได้ว่า เดี๋ยวเราก็ตายแล้วจะใส่อะไรนักหนา เสื้อผ้าในตู้ก็ยังใช้ได้ดี ตัวนี้จะสวยหรือดีแค่ไหนใส่แล้วเป็นอมตะไม่มีวันตายหรือไง *“อ้าว! ฉันลืมนึกถึงความตายไปได้อย่างไร แล้วนี่ฉันจะสะสมไปเพื่ออะไร”* เปลี่ยนเงินที่จะซื้อเสื้อผ้าแพง ๆ เอาไปทำอย่างอื่นให้พ่อกับแม่ดีกว่าไหม จะเลือกสะสมความสุขจากความกตัญญูไว้เป็นน้ำทิพย์หล่อเลี้ยงใจ หรือจะปล่อยให้กิเลสความอยากได้อยากมีมาล่อหลอกใจให้มีความสุขปลอม ๆ ไปวัน ๆ คิดแล้วฉันก็หมดเยื่อใยกับเสื้อสวย ๆ ตัว

นั้น มันก็ยังสวยอยู่แต่ฉันรู้จัก *'พอ'* รู้จักแยกแยะ ได้มากขึ้นว่า อะไรคือสิ่งที่อยากได้ อะไรคือสิ่งที่สำคัญในชีวิต

สำหรับฉันโรคที่ร้ายแรงกว่ามะเร็งก็คือโรคเหล่านี้ต่าง หาก เวลาของการมีชีวิตอยู่ยิ่งน้อยก็ยิ่งต้องรีบรักษา ถ้าปล่อยไว้มันจะยิ่งกัดกินใจ บ่วยเรื้อรังข้ามภพข้ามชาติ แต่ใครจะรักษาให้เราได้เล่า ยาเขาก็ไม่มีวางขาย ฉันจึงบอกว่า 'ความตายเป็นยาวิเศษ' เพราะทำให้ฉันมีสติ ยิ่งกินยาเม็ดนี้บ่อยแค่ไหนในหนึ่งวัน ก็ยิ่งดีกับตัวฉันเอง สำคัญตรงที่อย่าลืมกินยาวิเศษนี้ **อย่าลืมนึกถึงความตาย.**

ธรรมะจากดอกบัว

เนตรา

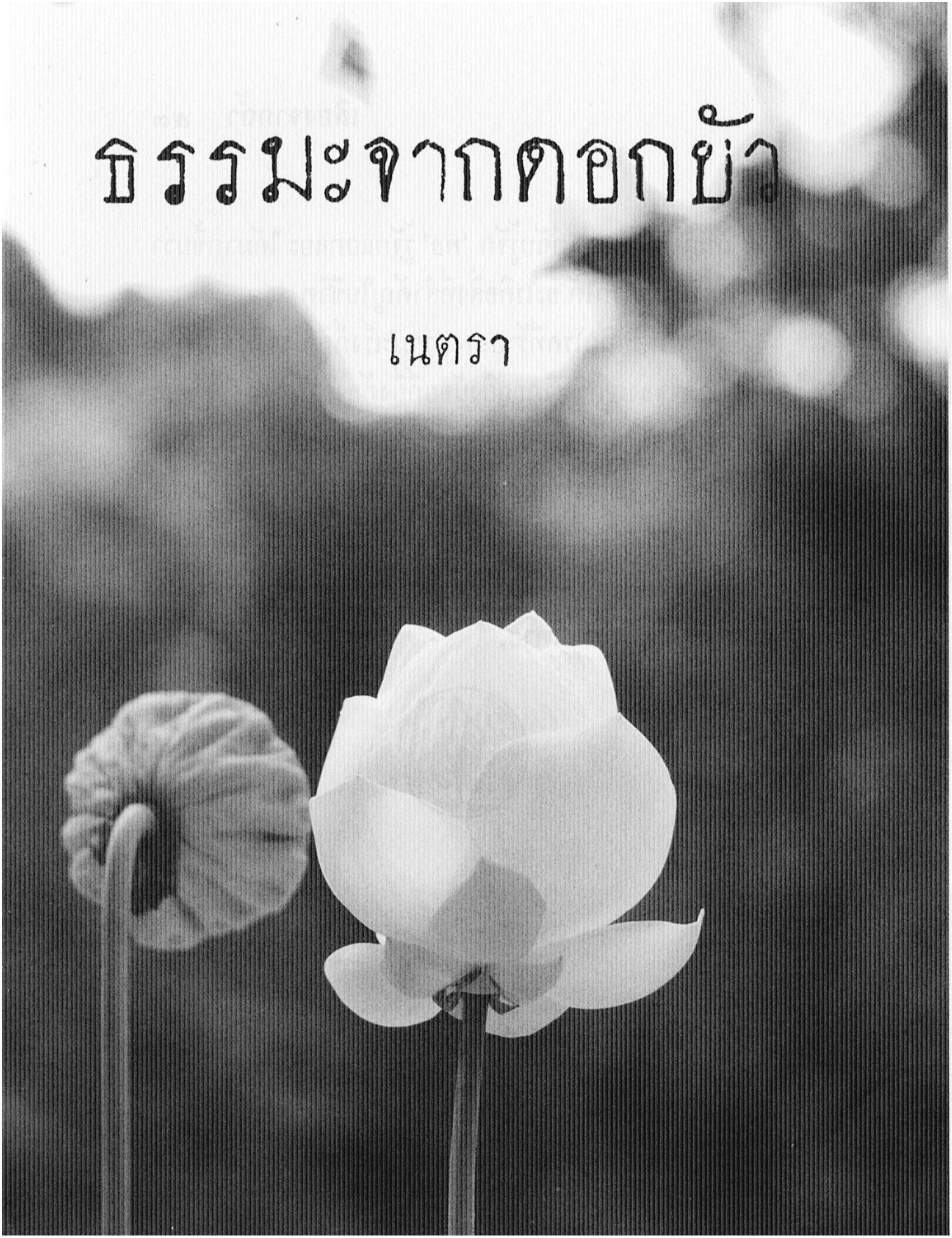

เคยสงสัยไหมคะ? ว่าทำไมดอกไม้ที่คนเราชอบนำมาถวายพระจึงเป็นดอกบัว !

และทำไมดอกบัว จึงกลายเป็นสัญลักษณ์แทนการแสดงความเคารพของเราต่อองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า !!

วันหนึ่ง.. ที่วัดเขาวง(ถ้ำนารายณ์) ในขณะที่ฉันจ้องมองดอกบัวอยู่นาน ฉันจึงสังเกตเห็นว่า.. ดอกบัวก็เหมือนกับคนเรานี่เอง และเราดูเหมือนจะขลาดเขลากว่าดอกบัวด้วยซ้ำไป ...

ทำไม..น่ะหรือ ?

เพราะธรรมชาติของดอกบัวจะเกิดขึ้นจากโคลนตมใต้ผิวน้ำ แม้จะอยู่ลึกและดูจะมืดมิดแต่มันพยายามถีบดันตัวเองขึ้นสู่ผิวน้ำเพื่อรับแสงแดดให้จงได้ และมันเริ่มทำตั้งแต่วันแรกที่เกิดขึ้นมาบนโลกใบนี้ โดยที่ไม่ต้องรอเวลา มันไม่เอ้อระเหยลอยชายและคิดว่า เอ้อ!น้ำก็เย็นดี โคลนก็เย็นดี นุ่มด้วย ฉันไม่ขึ้นไปดีกว่า.. รอให้โตก่อนแล้วค่อยโผล่ขึ้นไป จะโผล่ขึ้นไปทำไมตอนนี้? ยังเด็ก ยังวัยรุ่นอยู่.. อยู่ข้างล่างสนุกดี มีปลาสวย มีอะไร

สนุกกว่าเยอะแยะ ข้างบนมีแต่พวกเบื่อโลก แดดก็ร้อนจะตาย อาจเผาเราให้มอดไหม้ คิดได้ดังนั้นอยู่มันซะใต้น้ำคลุกโคลนเล่นให้ตัวดำจะดีกว่า ดอกบัวไม่ได้คิดอย่างนั้น.. แน่ล่ะ! ก็เพราะมันไม่มีสมอง มันไม่มีความคิด..!!

คุณ ๆ คงกำลังคิดแบบนี้.. ดอกบัวไม่มีสมองแล้วมันจะมานั่งคิดทำไม.. มันก็โผล่ขึ้นมารับแสงแดดตามธรรมชาติของมันอยู่แล้ว เป็นอย่างนี้มาร้อยล้านปี!

และทั้ง ๆ ที่ดอกบัวไม่มีแม้แต่สมอง แต่ก็ยังรู้จักผลักดันตัวเองให้โผล่ขึ้นพ้นน้ำ แม้จะยากเย็นแสนเข็ญแต่ไฉนคนเรา ทั้ง ๆ ที่มีสมอง มีความคิด.. แต่บางคนกลับลังเล และไม่ยอมผลักดันตัวเองขึ้นจากตม..!!

เท่านั้นยังไม่พอ..!!

เมื่อโผล่พ้นน้ำขึ้นมาแล้วก็ไม่ใช่ว่าทุกดอกจะบานเท่ากันและพร้อมกันหมด บางดอกแม้จะโผล่ขึ้นมาได้สูงกว่า.. แต่กลับเบ่งบานช้ากว่า ดอกที่อยู่ต่ำกว่า...!!

เป็นเรื่องน่าคิด.. คุณว่าไหม?

เช่นเดียวกับมนุษย์ คนเรามีความคิด มีสมองต่างกัน มีความต้องการต่างกัน วันที่ดวงจิตของมนุษย์

“มนุษย์ผู้มีปัญญา จึงไม่แบ่งแยกมนุษย์ด้วยกันเอง”

จะเบ่งบาน เบิกบาน สงบเย็น และเข้าถึงธรรมได้ จึงต่างกาลเวลา ต่างเหตุ ต่างปัจจัย เพราะฉะนั้น.. มนุษย์ผู้มีปัญญา จึงไม่แบ่งแยกมนุษย์ด้วยกันเอง โดยดูจากฐานะการแต่งตัว ชาติตระกูล หรือชื่อเสียงเรียงนาม

แต่จะสามารถสัมผัสถึงความดีงามจากจิตของผู้อยู่ตรงข้ามได้ แม้ว่าผู้นั้นจะเป็นเพียงขอทาน!!

และความจริงที่น่าเอาเยี่ยงอย่างของดอกบัว นั่นคือใบบัว..!!

ลักษณะของใบบัว ไม่ว่าใหญ่หรือเล็กจะเป็นทรงกลม ลอยอยู่เหนือผิวน้ำ แต่ว่าแข็งแรงและทรงพลังอย่างไม่น่าเชื่อ เรามองด้วยตาและเห็นว่า ใบบัวนั้นมีความบอบบางมาก ความหนาอย่างมากก็ไม่น่าจะถึง ๕ มิลลิเมตรด้วยซ้ำไป คุณลองเอานิ้วหรือทั้งฝ่ามือ

“

เมื่อไหร่ก็ตาม..
ที่มนุษย์เราทำจิตใจให้เข้มแข็ง..
เราจะไม่ติดอยู่กับทั้งสุขหรือทุกข์

”

พยายามกดใบบัวลงสู่ใต้น้ำ ทำอย่างไรคุณก็ไม่สามารถกดลงไปให้จมได้ ใบบัวจะเปลี่ยนทิศทาง และบังคับตัวเองให้ลอยอยู่เหนือผิวน้ำได้ในทันที แม้จะใช้น้ำหนักมือกดลงไปแรงแค่ไหน ในเสี้ยววินาที ใบบัวทั้งใบไม่ว่าจะใบเล็กหรือใหญ่จะดีดตัวกลับมาได้อย่างรวดเร็ว เขาจะเอียงตัวไปซ้ายขวา และรีบกลับมาทรงตัวอยู่ในลักษณะเดิมรวดเร็วจนคุณต้องแปลกใจ

เท่านั้นยังไม่พอ หากลองกดลงให้จมน้ำ เมื่อนั้นจะมีน้ำขึ้นมาบนใบบัว แต่ทันใด! น้ำจะรีบกลิ้งออกไปในทันทีโดยอัตโนมัติ ไม่ว่าจะมากหรือน้อย น้ำจะไม่สามารถติดลงบนผิวของใบบัวได้เลย และแม้คุณจะสาด

น้ำแรง ๆ ใส่ใบบัวที่บานรออยู่ เพียงชั่วพริบตาน้ำจะหล่นหายไปจากใบบัว เหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น ในทางกลับกัน กลับยิ่งทำให้ใบบัวสะอาดยิ่งขึ้นไปอีก.. นี่คือความเข้มแข็งจนน่าประหลาดใจ!

เมื่อไหร่ก็ตาม.. ที่มนุษย์เราทำจิตใจให้เข้มแข็งได้เท่ากับใบบัว เราจะไม่ติดอยู่กับทั้งสุขหรือทุกข์ คนที่มีความทุกข์มาก มีแต่ปัญหาในชีวิต เพราะจิตใจเฝ้ารอแต่ความสุข อยากได้ความสุข ไม่ว่าจะเป็นสุขจะวัตถุเงินทอง หรืออะไรก็ตาม และเมื่อไม่ได้ความสุขนั้นหรือ ความสุขนั้นหลุดลอยไปจึงเกิดทุกข์ หรือแม้มีทุกข์เพียงเล็กน้อย ก็หยิบเอาทุกข์มาวนเวียนเกาะอยู่กับใจตลอดเวลา บางคนไม่มีทุกข์เรื่องของตนเอง แต่ก็หยิบเอาทุกข์ของคนอื่นมาเป็นของตน เช่น ลูกหลาน ญาติพี่น้อง

แต่ถ้าเรารู้จักทำใจให้เหมือนใบบัว.. แม้โดนทุกข์สาดใส่หนักหนาเพียงไร ชั่วพริบตาก็สามารถสลัดทุกข์ออกไปได้ และทุกข์ไม่สามารถเกาะใจได้เลย แม้ว่าทุกข์จะยังคงอยู่ แต่มันไม่ติดกับใจ มันลอยห่างออกไปให้เราจ้องดูเพียงเท่านั้น และสักวันมันจะร่วงหล่นหายไป

ทั้งทุกข์ทั้งสุข.. เพราะทุกอย่างไม่จีรัง ไม่มีอะไรคงอยู่กับเราได้ยาวนาน.. ที่ผ่านมาเพราะเราหลงไปเกาะยึดไว้นั่นเอง!!

ต่อไปนี้.. ทำใจให้เหมือนใบบัว จิตจะแข็งแรงคงทนถาวร ไม่มีอะไรทำให้เราหวั่นไหวได้ ..ถ้าอ่านแล้วลืม.. ก็ให้นึกเตือนตัวเองทุกลมหายใจ เตือนไปอย่างนี้ไม่เกินสามเดือน รับรองแข็งแรง!!

เพราะฉะนั้น..จงทำชีวิตให้เหมือนดอกบัว.. และทำจิตให้เหมือนใบบัวดอกไม้ที่เหมาะสมที่สุดที่จะใช้บูชาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า!!

เพราะพระองค์ท่านคือ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน..

ดูอย่างไรสิ่งใดถูกหรือผิด
มัวยึดติดคิดปรุงฟุ้งปนผัน
คนอื่นคิดไม่เหมือนก็ขัดกัน
ยาวกับสั้นซ้ายกับขวาพาทะเลาะ

โลกนี้มันจริงที่ตรงไหน?
จริงที่ใจปล่อยวางไว้ไม่ยึดเกาะ
ผิดถูกปลูกในใจไปหว่านเพาะ
เมล็ดพันธุ์แห่ง**ความถือดี!**

มองทุกสิ่งในโลกให้รอบด้าน
มองให้ผ่านเพื่อวางคืนไว้กับที่
เก่งเพียงไรใครใครตายอยู่ดี
เรื่องที่มีก็เพียงเพราะ.. มีร่างกาย.

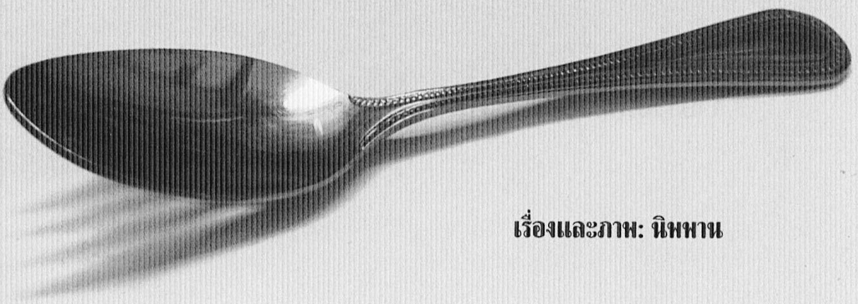

เรื่องและภาพ: นิพพาน

วัดเขาวง (ถ้ำนารายณ์)

เดือนกรกฎาคม-กันยายน 2558

เงินสดและเงินฝากธนาคารต้นงวด	8,940,853.96
รายรับ	
รับเงินทำบุญวิหารทาน	3,019,318.64
รับเงินทำบุญธรรมทาน	580,505.00
รับเงินทำบุญสังฆทาน	1,687,947.00
รับเงินทำบุญชำระหนี้สงฆ์	85,440.00
รับเงินทำบุญอื่น	104,830.00
รับเงินอื่น ๆ (ค่าอาหารครัวนอก)	1,140.00
รับเงินยืม	-
รวมรายรับ	**5,479,180.64**
รายจ่าย	
รายจ่ายเกี่ยวกับงานสาธารณูปการ	7,452,195.46

รายจ่ายเกี่ยวกับการศึกษาและงานเผยแผ่	938,560.00
รายจ่ายเกี่ยวกับการศึกษาสงเคราะห์	18,000.00
รายจ่ายเกี่ยวกับงานสาธารณสงเคราะห์	51,040.00
รายจ่ายเกี่ยวกับงานปกครอง	602,744.05
รายจ่ายชำระคืนเงินยืม	300,000.00
รวมรายจ่าย	**9,362,539.51**
เงินสดและเงินฝากธนาคารปลายงวด	5,057,495.09
เงินสดในมือ	561,973.64
เงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด	49,538.51
เงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด	209,005.37
เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด	54,546.42
เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด	4,182,431.15

วัดเขาวง (ถ้ำนารายณ์)

เดือน ตุลาคม-ธันวาคม 2558

เงินสดและเงินฝากธนาคารต้นงวด	5,057,495.09
รายรับ	
รับเงินทำบุญวิหารทาน	3,075,232.41
รับเงินทำบุญธรรมทาน	435,822.30
รับเงินทำบุญสังฆทาน	3,524,416.15
รับเงินทำบุญชำระหนี้สงฆ์	33,660.00
รับเงินทำบุญอื่น	181,840.00
รับเงินอื่น ๆ	136,749.98
รับเงินยืม	-
รวมรายรับ	7,387,720.84
รายจ่าย	
รายจ่ายเกี่ยวกับงานสาธารณูปการ	6,106,296.63

รายจ่ายเกี่ยวกับการศึกษาและงานเผยแผ่	895,402.00
รายจ่ายเกี่ยวกับการศึกษาสงเคราะห์	-
รายจ่ายเกี่ยวกับงานสาธารณสงเคราะห์	89,000.00
รายจ่ายเกี่ยวกับงานปกครอง	692,058.21
รายจ่ายชำระคืนเงินยืม	415,000.00
รวมรายจ่าย	8,197,756.84
เงินสดและเงินฝากธนาคารปลายงวด	4,247,459.09
เงินสดในมือ	45,277.57
เงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด	21,606.66
เงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด	179,571.39
เงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด	54,546.42
เงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด	3,946,457.05

บัญชีข้าวก้นบาตร

เดือนกรกฎาคม-กันยายน 2558

เงินสดและเงินฝากธนาคารต้นงวด	150,632.44
เงินสดในมือ	72,404.42
เงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	78,228.02
รายรับ	
รับเงินจากสมาชิก	167,038.99
รับเงินจากดอกเบี้ยเงินฝากธนาคาร	-
รับคืนเงินยืมจากถ้ำนารายณ์	-
รวมรายรับ	167,038.99
รายจ่าย	
ให้เงินยืมถ้ำนารายณ์	-
รวมรายจ่าย	-
เงินสดและเงินฝากธนาคารปลายงวด	317,671.43
เงินสด	212,942.42
เงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด	104,729.01

บัญชีข้าวก้นบาตร

เดือนตุลาคม-ธันวาคม 2558

เงินสดและเงินฝากธนาคารต้นงวด	317,671.43
เงินสดในมือ	212,942.42
เงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด	104,729.01
รายรับ	
รับเงินจากสมาชิก	116,470.17
รับเงินจากดอกเบี้ยเงินฝากธนาคาร	-
รับคืนเงินยืมจากถ้ำนารายณ์	-
รวมรายรับ	116,470.17
รายจ่าย	
ให้เงินยืมถ้ำนารายณ์	-
รวมรายจ่าย	-
เงินสดและเงินฝากธนาคารปลายงวด	434,141.60
เงินสด	306,211.42
เงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด	127,930.18

ร้านค้าสวัสดิการวันยังค่ำ

เดือนกรกฎาคม-กันยายน 2558

เงินสดและเงินฝากธนาคารต้นงวด	439,061.29
เงินสดในมือ	374,889.19
เงินสดย่อย	15,000.00
เงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด	49,172.10

รายรับ

รายรับจากการขายเครื่องดื่ม อาหารตามสั่ง	106,277.00
รายรับจากการขายสินค้าสำเร็จรูป	408,169.00
รายรับจากการขายเสื้อผ้าของที่ระลึกและอื่นๆ	352,680.00
รายรับจากการขายหนังสือธรรมะ	37,686.00
รายรับจากดอกเบี้ยเงินฝากธนาคาร	-
รวมรายรับ	904,812.00

รายจ่าย

ต้นทุนขายในการผลิต	44,340.00

ต้นทุนขายจากสินค้าสำเร็จรูป	278,834.50
ค่าเสื้อยืด กางเกง ของที่ระลึก และอื่นๆ	154,261.00
ต้นทุนค่าหนังสือวัดท่าซุง	-
ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการ	139,870.00
รวมรายจ่าย	617,305.50
เงินสดและเงินฝากธนาคารคงเหลือ	
ปลายงวด	726,567.79
เงินสดในมือ	662,395.69
เงินสดย่อย	15,000.00
เงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด	49,172.10

ร้านค้าสวัสดิการวันยังค่ำ

เดือนตุลาคม-ธันวาคม 2558

เงินสดและเงินฝากธนาคารต้นงวด	726,567.79
เงินสดในมือ	662,395.69
เงินสดย่อย	15,000.00
เงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)	49,172.10

รายรับ

รายรับจากการขายเครื่องดื่มและอาหารตามสั่ง	119,152.00
รายรับจากการขายสินค้าสำเร็จรูป	503,555.00
รายรับจากการขายเสื้อผ้าของที่ระลึกและอื่น ๆ	348,919.00
รายรับจากการขายหนังสือธรรมะ	77,986.00
รับคืนเงินยืมจากถ้ำนารายณ์	55,000.00
รายรับจากดอกเบี้ยเงินฝากธนาคาร	123.94
รวมรายรับ	1,104,735.94

รายจ่าย	
ต้นทุนขายในการผลิต	36,603.25
ต้นทุนขายจากสินค้าสำเร็จรูป	412,669.00
รายรับจากการขายเสื้อผ้าของที่ระลึกและอื่นๆ	227,211.00
ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการ	242,220.00
รายรับจากการขายหนังสือธรรมะ	58,150.00
รวมรายจ่าย	**976,853.25**
เงินสดและเงินฝากธนาคารคงเหลือ	
ปลายงวด	854,450.48
เงินสดในมือ	790,154.44
เงินสดย่อย	15,000.00
เงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด	49,296.04

ขอโมทนา ขอขมา ขอขอบคุณ ลูกหลาน และท่านผู้มีคุณทุกท่าน ... ที่ร่วมบุญทุกประเภทกับวัดเขาวง และถวายส่วนตัว ตามอัธยาศัยหลวงตามาโดยตลอด ...โดยเฉพาะท่านที่ไม่มีชื่อ ลงในรายการโมทนา "เสียงจากถ้ำ" เพราะความผิดพลาดที่ไม่ขอแก้ตัวแต่ขอรับผิดแต่เพียงผู้เดียว ...

แต่ชื่อของท่าน บุญของท่านได้สถิตย์เป็นอมตะอยู่ในเนื้อนาบุญพระพุทธศาสนา และในใจหลวงตา แล้วโดยไม่มีกาลเวลาใดจะมาลบทำลายได้... และต่อไปจะจัดสวนดอกไม้บุญ สีแท่งหิน จารึกชื่อทุกนามที่จำและค้นคว้าย้อนหลังได้ ..สถิตย์ไว้ในฐานะผู้มีพระคุณต่อพระพุทธศาสนาเขตวัดเขาวง ....ต่อไปนี้ขอเชิญโมทนาบุญตามรายชื่อตามที่เจ้าหน้าที่สามารถลงโมทนาได้แล้ว จ้ะ....

สังฆทาน

คุณธัญญ์ณิชา รัตนญาณนท์และคณะ	500.00
ครอบครัวเอี่ยมจันทร์	500.00
ครอบครัวเซ่งมาก	500.00
คุณเบญจรัตน์ วงษ์ประยูร	1,000.00
คุณแม่จันดี กิ่งแสง	500.00
คุณณัฐยา รัตนดสภิตกุล	1,000.00
ครอบครัวกังรวมบุตร	1,990.00
คุณปณิตา ชินวัตร	3,200.00
คุณสิทธิศาสน์ ลัญชานนท์	1,000.00
คุณภานุ นาคสังข์	1,000.00
คุณสิริวรรณ เอกผล	500.00
คุณจรัสพร หนูวงค์	200.00
คุณพชร อุทัชกุล	1,300.00
คุณอุบลวรรณ สูสุข	1,000.00
คณะปิยบุตร	2,000.00
คุณพยอม ผดุงพล	500.00
คุณพยุง แจ่มสว่าง	200.00
คุณลัดดา อภิวัฒนพร	100.00
ครอบครัวมโนมัยกุล	500.00
คณะนิพพาลัยและคณะคุณเก๋-ตุณกอร์ดอน	3,220.00
คุณวุฒิ ถาวรสถิตย์	5,000.00
คุณมนภวัต-วลีรัตน์ สุธนนันท์	2,000.00
คณะกรรมการผู้สูงอยยุชาวป่าไม้	3,000.00
คุณประกอบ ผลาสุข	560.00
หลวงพ่อองค์ดำและลูกหลาน	3,710.00

พระทรงศักดิ์ สุทฺธิญาโณ	2,739.00
คุณสมพงษ์ หลุนประยูร	1,700.00
คุณราตรี นิลวดี	200.00
คุณชรัส-รัชฎา บุณณะ	3,000.00
พระฉัตรสกุล ทีปวํโส	4,000.00
คุณเล็ก นิสสัยมั่น	4,050.00
คุณไพฑูรย์ - คุณพยอม บุศรา	1,000.00
คุณฐิชา นุกูลธรรม	2,000.00
ด.ช.ณัฐวัฒน์ กว้านสกุลและครอบครัว	500.00
พระแม่ศรีอานส์ และลูก ๆ	4,600.00
คุณฉวี -คุณกุหลาบ รับรอง	1,000.00
คณะนวรัตน์	10,110.00
คุณกันตวิท อมรมงคลทอง	1,000.00
ครอบครัวพงศ์อนิวรรตน์และครอบครัวคุณคำชู	3,000.00
คุณสุรศักดิ์ บรรดาศักดิ์	4,000.00
คุณพานิช บางเพื่อง	1,000.00
คุณสุภาวดี ศศิธร	3,000.00
คุณฮั้วหยี้ แซ่ปึง	3,000.00
ครอบครัวรอดเดช	500.00
คุณจารุณี คงรื่น	1,000.00
คุณมนภวัต-คุณวลีรัตน์ สุธนนันท์	2,000.00
คุณแม่หล้า ผลาสุข	1,000.00
คุณสุภาพร เบี่ยมสูงเนิน	100.00
วัดเทพบุตร	2,000.00
คุณพิษณุ อุตตะมะ	1,250.00
คุณสุพรรษา จิตราศรี	500.00
ครอบครัวสังวรเวชภัณฑ์	10,000.00

คุณประกอบ ผลาสุข	600.00
ครอบครัวสันติธารา	2,000.00
คุณสมศักดิ์-คุณสรัญญา ประสานสรรพกิจ	10,000.00
คุณพันเลิศ สุทธิวงศ์และครอบครัว	2,000.00
คุณภาณุ นาคสังข์	500.00
คุณสิทธิศาสน์ ลัญชานนท์	1,000.00
คุณพชร อุทัชกุล	1,000.00
ครอบครัวสังวรเวชภัณฑ์	8,000.00
คุณธีร์พิสุทธิ์ เตชะไกรศรี	1,500.00
คุณสิริมา เตชะไกรศรี	500.00
ด.ช.ระพินญ์ ยาคุณ	100.00
คุณนิภานันท์-คุณวิชัย หล่อยนต์	1,000.00
คุณบุญมี ยาคุณ	100.00
คุณอุทุมพร คุณากร	10,000.00
คุณปราณี เทพเจษฎาทรศักดิ์	2000.00
คุณทวี-คุณสมคิด คัมภีระ	600.00
คุณพิมล บุญรัตน์และครอบครัว	200.00
คุณเจนี่ เทียนโพธิ์สุวรรณ	2,000.00
คุณสุจิมาฆ์ พุทธรักษา	100.00
คุณฐิติมา สินแสงอนันต์และครอบครัว	2,000.00
ดร.ณัฐเศรษฐ์ พูนทรัพย์มณี	10,000.00
คุณไผท แสงบุศราคัม	100.00
คุณเศวตฉัตร ล้อประเสริฐกุล	1,000.00
ครอบครัวรุ่งเรืองเลิศสกุล	300.00
คุณพรรณี วันสี	4,000.00
คุณพนม ศิริพงษ์มงคล	100.00
คุณสุบิน สุภาพพันธ์	200.00

คุณสบัญญ์ โอชะกลิ่น	2,000.00
ครอบครัวมโนพัฒนกร	2,500.00
สำนักงานกลาง	25,810.00
คุณบุปผา ฉันทประทีป	3,000.00
คุณสานนท์ ธนะพรสุขสันต์	3,000.00
คุณสมชาย จิตโกสุม	6,000.00
ครอบครัวคูกิติรัตน์	100.00
คุณวีระ-พยูง สาระยาม	1,000.00
คุณปรินทร คุณาธาทร	1,000.00
คุณนงลักษณ์ ดิษฐวงษ์	300.00
คุณกุลวดี ปรีชาบุญฤทธิ์	200.00
ครอบครัวอินทชัย	5,000.00
คุณทองอยู่ เหล่าวัฒนาอาภา	1,000.00
คุณสุพจน์ สิงห์คำ	3,000.00
คุณพ่อเพ็ง-คุณแม่หล้า ผลาสุข	2,000.00
คณะนวรัตน์	7,000.00
คุณจิรภา อุดมรัตน์	5,000.00
ครอบครัวปทานนท์	500.00
ครอบครัวลีตะระโล	300.00
แม่ชีทองสุข นามเจ็ดสี	22,300.00
บ.เอ็มบี เอ็นเนอร์จี	1,000.00
ครอบครัวพุฒทอง	1,000.00
ร.ต.ท.นพพร หิรัญรักษ์	100.00
คุณเสาวนี หลอดศิริ	400.00
แม่อินทร์ ฐาปนาเดโชพล	1,000.00
คุณสุพจน์-คุณสุนีย์ ติวนจันทึก	20,000.00
คุณพัชร อุทัชกุล	2,000.00

ครอบครัวลีลาวัฒนเกียรติ	300.00
คุณณัฐพร เกรียงไกรวัฒน์	3,000.00
คุณตะวันฉาย เลิศศรีชัยสกุล	100.00
คุณสุชาดา อุดมรัตน์	6,900.00
คุณสุภาวินี ปลื้มธรรม	500.00
ครอบครัวเปล่งสงวน	500.00
คุณศุภรัตน์ เฉลิมเพิ่มพล	200.00
คุณสุขพัฒน์ อุระเพ็ญ	100.00
คุณศรุตยา แสงกล้า	200.00
คุณกิติวัฒน์ อุดมรัตน์	2,000.00
คุณสุชาดา อุดมรัตน์	2,000.00
ครอบครัวจิตรทรง	1,000.00
ครอบครัวรัตนมณี	100.00
คุณเจษฎา ผลาสุข	1,000.00
ร้านมาลัยการยาง	520.00
พระอาจารย์คณาวุฒิ กิตฺติโก	1,000.00
คุณวัทธนา เกตุโต	300.00
คุณอังศ์วรา ศิริสายันห์	200.00
คณะนวรัตน์	5,500.00
คุณวิเชียร ถาวรสถิตย์	1,050.00
คุณวิไลลักษณ์ กลอยคำ	100.00
คุณวุฒิชัย - ดรุณี รอบรู	500.00
คุณนวรัตน์ กิ่งอรุณชัย	1,000.00
คุณมนภาวัต-วลีรัตน์ สุธนนันท์	2,000.00
ครอบครัวปุณยัษฐิติ	200.00
คุณสุมณฑา ไชยสมจิตร	100.00

ชำระหนี้สงฆ์

ป้าพยอม ผดุงผล	600.00
คุณวิทยา แจ่มสว่าง	700.00
ป้าพยอม ผดุงพล	1,000.00
คณะปิยบุตร	500.00
คุณรัสรินทร์ รุ่งสิริวรศักดิ์และเพื่อน	400.00
คุณอณิศล ทั่งสกุล	500.00
คุณวาสนา หาวิน	400.00
ครอบครัวสิงหเสนี	5,000.00
คณะนวรัตน์	4,560.00
คุณกิตต์ธเนศ ชัยพระชวพัฒน์	500.00
คุณวิทยา แจ่มสว่าง	700.00
คุณภาณุ นาคสังข์	500.00
คุณสิทธิศาสน์ ลัญชานนท์	1,000.00
คุณพชร อุทัชกุล	1,000.00
ป้าพยอม ผดุงพล	600.00
คุณวิทยา แจ่มสว่าง	500.00
คณะนวรัตน์	4,000.00
ป้าพยุง แจ่มสว่าง	500.00
ป้าพยอม ผดุงพล	600.00
ร้านมาลัยการยาง	420.00
คณะนวรัตน์	3,300.00
คุณธรรมนูญ วิเศษศิริ	1,000.00

ถวายอาหารพระ

คณะโรงพยาบาลบ้านหมอ	5,000.00
ครอบครัวจิระเสวี	60,000.00
คุณนวลจันทร์ ชลศรานนท์	3,000.00
คุณสุภาพรรณ์ ธนะเกียรติไกร	1,000.00
คุณสมยศ-คุณทิพย์วิภา พจน์จิรานุกูล	3,000.00
ครอบครัวงามเลิศวรกุล	3,300.00
พระเอก กันตสีโล	3,000.00
คุณประกอบ ผลาสุข	600.00
คุณชัยวัฒน์ ผลาสุข	1,500.00
คุณตรึงตา อดุลสุทธานนท์	1,500.00
โรงพยาบาลพระพุทธบาท	5,000.00
น.ท.เกษม-คุณปฏิมา พูลสวัสดิ์	3,000.00
คุณเทวัน ยิ่งเงินและครอบครัว	3,000.00
คณะเพื่อนพระธนะศักดิ์ น้อยพันธุ์	3,000.00
คุณปัญชลีย์ นิธิจิระโรจน์	500.00
คุณสุมนาภรณ์ ชาพรหมมา และคุณชุติมา แก้วพันธุ์	500.00
ร.ต.ท.แสงชัย-คุณจอมใจ พงศ์อนิวรรตน์ และครอบครัว	3,470.00
ครอบครัวเชื้ออ่อน	3,000.00
คุณสบัญญู โอชะกลิ่น	7,000.00
ครอบครัวบุญแลบ	5,000.00
คุณนันนา วัณณรถ	4,000.00
โรงโม่หินศิริพัฒนา	3,000.00

ครอบครัวนาสพัฒน์	3,000.00
คุณธนวัฒน์ แดงโชติ	3,000.00
คุณชาลิสา วงษ์ภากร	5,800.00
คุณเปรมาภา ศรีวงศ์	3,000.00
คุณกรวรยา ศรีชัย	3,000.00
คุณประกอบ ผลาสุขและครอบครัว	2,300.00
คุณวิจิตรา ภู่พงษ์พานิช	3,000.00
คุณไพชยนต์ เกษตรเวทิน	3,000.00
คุณสรศักดิ์ ปลื้มธรรม	3,000.00
คุณทรงพล หอมจันทร์	3,000.00
คุณมณีพรรณ์ กระจ่างเมธีกุล	3,000.00
คุณวิเชียร ถาวรสถิตย์	5,000.00
ครอบครัวจิระเสวี	3,000.00
จ.ส.ท.วีรพจน์ ชอบแก้ว	3,000.00
คุณสำเภา เลี่ยวตระกูล	2,000.00
คุณพ่อณรงค์ จิตต์โอภาส	5,000.00

ผ้าป่าวิหารทาน

คณะอาจารย์หมอและพระมหาสันติชัย	106,840.00
คุณอรทัย ปรมัตตานนท์และคณะ	40,000.00
คุณจอมใจ พงษ์อนิวรรตน์และคณะ	96,500.00

ทำบุญทุกอย่าง

คณะกาขาว	75,600.00

ทำบุญค่าดอกไม้

คณะคุณวรญา จึงทองดี	4,770.00

ทำบุญค่าอาหารปลา

คณะนวรัตน์	1,140.00
คณะนวรัตน์	1,290.00

ทำบุญข้าวก้นบาตร
กับหลวงตาด้วยกันนะคะ!
ข้าวก้นบาตร
ของหนู
วัดเขาวง(ถ้ำนารายณ์)
อ.พระพุทธบาท จ.สระบุรี

หมายเลข	ชื่อเจ้าของทุน	จำนวนทุน	วันเริ่มทุน
9205	ครอบครัวสุขเจริญโชค	100	๑๖ ต.ค. ๕๘
9206	คุณบุศบง เมืองพัก	100	๑๖ ต.ค. ๕๘
9207	คุณพัทธนันท์ สายปาน	40	๑๖ ต.ค. ๕๘
9208	คุณวิไลภรณ์ เสถียรบูรณ์	100	๑๖ต.ค. ๕๘
9209	คุณปรินทร คุณาธาทร	100	๑๖ ต.ค. ๕๘
9210	คุณปดาจรินทร์ ขำแก้ว	100	๑๖ ต.ค. ๕๘
9211	คุณสินีนาถประเสริฐ- คุณทิพวัลย์ จันทร์กำจร	200	๑๖ ต.ค. ๕๘
9212	คุณณัฐกรณ์ พิมลศรี	60	๑๖ ต.ค. ๕๘
9213	คุณพงศ์เทพ อิ่มจิตร- คุณลลิดา ศรีบุญเรือง	3,000	๑๖ ต.ค. ๕๘
9214	คุณอวยพร-พันธ์ศักดิ์- กรณภัร์+ยศพันธ์ กุมมาลือ	100	๑๖ต.ค. ๕๘
9215	คุณสมโภช ต๋องเรียน	100	๑๖ ต.ค. ๕๘
9216	คุณชลนาฏ สิมมาหลวง	200	๑๖ ต.ค. ๕๘
9217	คุณธนวัฒน์ ริดเขียว	40	๑๖ ต.ค. ๕๘
9218	คุณรัตนา-ดุษฎี เลี้ยงประไพพันธ์	400	๑๖ ต.ค. ๕๘
9219	คุณแรกขวัญ จิระกุล	100	๑๗ ต.ค. ๕๘
9220	คุณนเรศพล-ปุญยาภรณ์ บ้านนาค	90	๑๗ ต.ค. ๕๘

หมายเลข	ชื่อเจ้าของทุน	จำนวนทุน	วันเริ่มทุน
9221	คุณณภัทร ชัชกุล	100	๑๗ ต.ค. ๕๘
9222	คุณวรรษชล ไชยปัญญา	100	๑๗ ต.ค. ๕๘
9223	คุณกัญญ์ณัฏฐ์ หอมทรัพย์	200	๑๗ ต.ค. ๕๘
9224	คุณหทัยรัฐ์ณ์ วารินทร์	100	๑๗ ต.ค. ๕๘
9225	คุณจงกล ศรีรังสรรค์	100	๑๗ ต.ค. ๕๘
9226	ด.ญ.นิชนันท์ ไชยศร	100	๑๗ ต.ค. ๕๘
9227	ด.ช.วารินทร์ ไชยศร	100	๑๗ ต.ค. ๕๘
9228	คุณยศ-วัทนา-สรัลยศ- ธนพร เทียนทองดี	400	๑๗ ต.ค. ๕๘
9229	คุณนิทัศน์ วิศาชัยพันธ์	1,988	๑๗ ต.ค. ๕๘
9230	คุณพัสธ์ฐากร เจริญรัศมี	1,173	๑๗ ต.ค. ๕๘
9231	คุณพูลสุข ทองคง	3,300	๗ พ.ย. ๕๘
9232	คุณสุรศักดิ์ วงศ์วสุวาณิชย์	517	๗ พ.ย. ๕๘
9233	คุณดวงพร ผ่องจิตต์	350	๙ พ.ย. ๕๘
9234	คุณดวงจันทร์ บียสันติวงศ์	366	๙ พ.ย. ๕๘
9235	คุณภาวริศา อุไรรัตน์	234	๙ พ.ย. ๕๘
9236	คุณปัญญาพล-ศิริพร รัตนสุคำ	1,100	๙ พ.ย. ๕๘
9237	ด.ช. ณัฐวัฒน์-ด.ช.ณัฐพัชร์- ด.ชณัฐนันท์ คลังสุนทรรังษ์	3,270	๙ พ.ย. ๕๘
9238	คุณขวัญเรือน แจ่มกระจ่าง	913	๙ พ.ย. ๕๘
9239	คุณอภิเดช พิกุลทองและครอบครัว	144	๙ พ.ย. ๕๘

หมายเลข	ชื่อเจ้าของทุน	จำนวนทุน	วันเริ่มทุน
9240	คุณศศิตาภ์ พลากุลมณฑล	285	๙ พ.ย. ๕๘
9241	คุณณัฐพงษ์ พูลพลา	195	๙ พ.ย. ๕๘
9242	คุณกัญพัชร์ พงษ์พิลาสาร	300	๙ พ.ย. ๕๘
9243	คุณวิสาสินี วังวิทยา	1,072	๙ พ.ย. ๕๘
9244	ด.ช.ปราชญ์ โพธิ์พุ่มเย็น	37	๑๔ มี.ค. ๕๘
9245	ด.ช.วิชญภาส โพธิ์พุ่มเย็น	108	๑๔ มี.ค. ๕๘
9246	คุณไพรินทร์ วงษ์สุวรรณ	200	๑๔ มี.ค. ๕๘
9247	คุณปรียาภรณ์ ดีบัว	3,870	๑๕ มี.ค. ๕๘
9248	คุณณัฐกฤตา หงษ์เวียงจันทร์-สุรินทร์ จันหนู	1,210	๑๕ มี.ค. ๕๘
9249	คุณเรืองเดช บุญทวี	790	๑๕ มี.ค. ๕๘
9250	คุณณพัชธา สอนปาน อนุรัตน์ พนาสันติสุข	900	๑๖ มี.ค. ๕๘
9251	ด.ช. เอธาน บูร์ดิเอร์	40	๑๖ มี.ค. ๕๘
9252	คุณพิมพ์ชนก พิพิชญ์นงค์	403	๑๖ มี.ค. ๕๘
9253	คุณพิพิธ พรปัญญาวัฒน์	1,160	๑๖ มี.ค. ๕๘
9254	คุณพยงค์ จิระพันธุ์วานิช	1,690	๑๖ มี.ค. ๕๘
9255	คุณสิทธิพล เครือรัฐติกาล	910	๑๖ มี.ค. ๕๘
9256	คุณวริยาภรณ์ ธันยนิธิรัตน์	835	๑๖ มี.ค. ๕๘
9257	คุณธนัตถ์ ศรีสิริวิบูลย์ชัย	1,200	๑๖ มี.ค. ๕๘
9258	คุณสุดา ธุภีรัตนารมย์	1,800	๑๖ มี.ค. ๕๘

หมายเลข	ชื่อเจ้าของทุน	จำนวนทุน	วันเริ่มทุน
9259	คุณองอาจ จิรัฐติกร	1,651	๑๖ มี.ค. ๕๘
9260	คุณรุ่งนภา เพชรแท้	480	๑๖ มี.ค. ๕๘
9261	คุณพงศักดิ์ ยอดมาลี	2,000	๑๖ มี.ค. ๕๘
9262	คุณนงนุช พุ่มพวง	1,600	๑๘ มี.ค. ๕๘
9263	คุณสุภัสสรณ์ ศุภศิริบัญญาสิน- คุณทัดดาว ผิวอ่อน-		
	คุณซ่อนกลิ่น คล้ายเหมือน	1,550	๑๘ มี.ค. ๕๘
9264	ชีวธรรม	200	๑๘ มี.ค. ๕๘
9265	คุณทองคำ นวลจันทร์	100	๑๘ มี.ค. ๕๘
9266	คุณทองหล่อม นวลจันทร์	100	๑๘ มี.ค. ๕๘
9267	คุณสุรศักดิ์ เชื้อคำเพ็ง	100	๑๘ มี.ค. ๕๘
9268	คุณภานุพันธ์ อินทะสุระ	1,000	๑๘ มี.ค. ๕๘
9269	คุณณัฐฐากร ทาสีไชยศิริ	500	๑๘ มี.ค. ๕๘
9270	คุณสุรัสวดี สายสูง	1,000	๑๘ มี.ค. ๕๘
9271	คุณดวงกมล ผลเทิ้ม	200	๑๘ มี.ค. ๕๘
9272	คุณอนาวิล วิภาสวัสดิ์	100	๑๘ มี.ค. ๕๘
9273	คุณนภาภรณ์ เกษมางศ์วัฒน์	200	๑๘ มี.ค. ๕๘
9274	ด.ช.ธยศ คงเพชร	300	๑๘ มี.ค. ๕๘
9275	คุณวาสนา สาสะกุล	500	๑๘ มี.ค. ๕๘
9276	คุณปทิตตา ภาคาพรต	200	๑๘ มี.ค. ๕๘
9277	คุณกันตภณ-เครือวัลย์		
	เฉลิมยุทธ	1,000	๑๘ มี.ค. ๕๘

หมายเลข	ชื่อเจ้าของทุน	จำนวนทุน	วันเริ่มทุน
9278	คุณกัญญาฐา เสถียรพูนผล	100	๑๘ มี.ค. ๕๘
9279	คุณสมจิตต์ ผ่องจิตต์	100	๑๘ มี.ค. ๕๘
9280	คุณกัญญา ผ่องจิตต์	40	๑๘ มี.ค. ๕๘
9281	คุณอรรถพล บุญธนะสาร	100	๑๘ มี.ค. ๕๘
9282	ด.ช.รชฎ ผ่องจิตต์	100	๑๘ มี.ค. ๕๘
9283	คุณกาญจนา อินทร์พยุง	100	๑๘ มี.ค. ๕๘
9284	คุณปัทมา จันทวิชานุวงษ์	200	๑๘ มี.ค. ๕๘
9285	ด.ญ.ปัณณรัตน์ สิริอุดมศาสตร์	200	๑๘ มี.ค. ๕๘
9286	คุณอัจฉรา สุริยะ	100	๑๘ มี.ค. ๕๘
9287	คุณปรินทิพย์ ปิยะกุลเกียรติ	100	๑๘ มี.ค. ๕๘
9288	คุณชนันภรณ์ ไหมแพง	60	๑๘ มี.ค. ๕๘
9289	คุณสุรเชษฐ์-วินิตา มโนมัยกิจ	200	๑๘ มี.ค. ๕๘

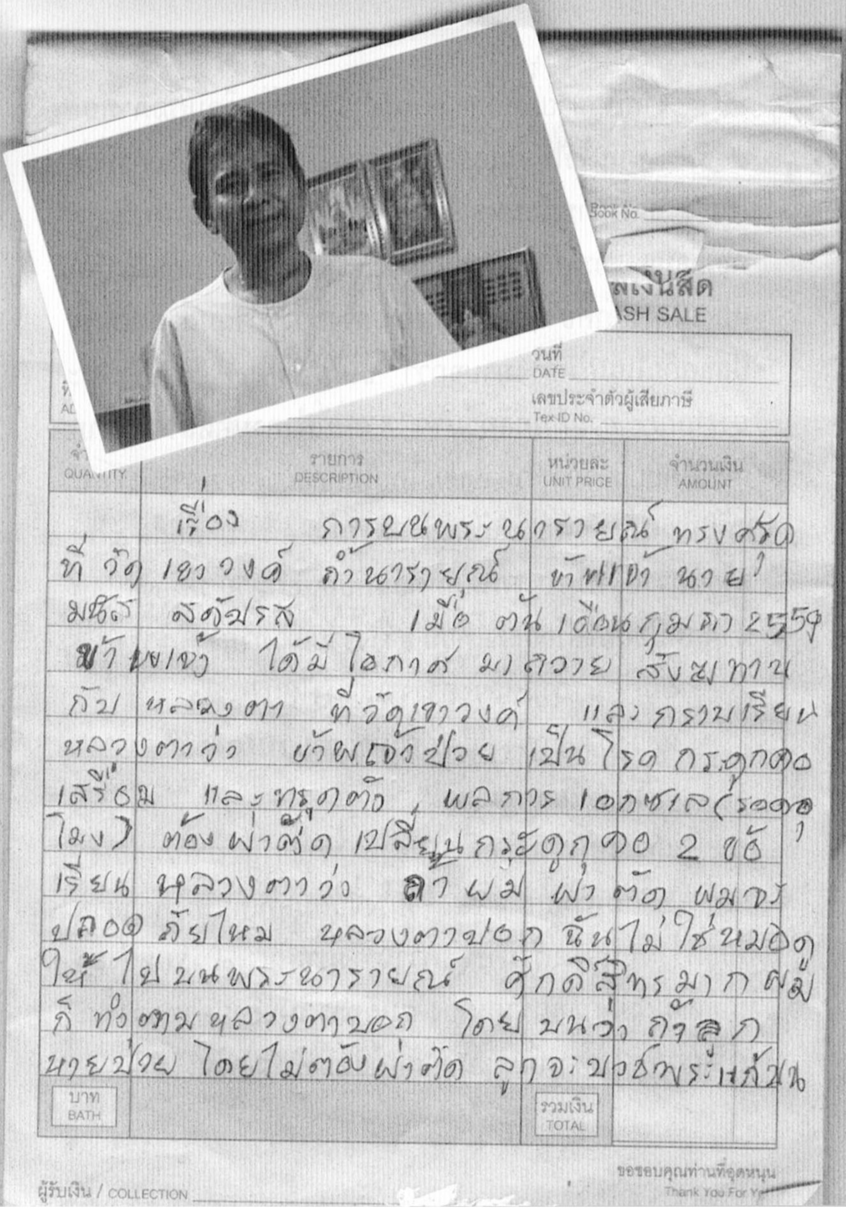

Book No.

...เงินสด
...ASH SALE

วันที่ DATE

เลขประจำตัวผู้เสียภาษี Tex-ID No.

QUANTITY	รายการ DESCRIPTION	หน่วยละ UNIT PRICE	จำนวนเงิน AMOUNT

เรื่อง การบนพระนารายณ์ทรงครุฑ
ที่วัดเขาวงค์ ถ้ำนารายณ์ ข้าพเจ้า นาย
มนตรี สดับรส เมื่อ ต้นเดือนกุมภา 2559
ข้าพเจ้า ได้มีโอกาส มาถวาย สังฆทาน
กับ หลวงตา ที่วัดเขาวงค์ และกราบเรียน
หลวงตาว่า ข้าพเจ้าป่วย เป็นโรค กระดูกคอ
เสื่อม และทรุดตัว, ผลการ เอกซเรย์ (รออด
ไมง) ต้องผ่าตัด เปลี่ยนกระดูกคอ 2 ข้อ
เรียน หลวงตาว่า ถ้าผม ผ่าตัด ผมจะ
ปลอดภัยไหม หลวงตาบอก ฉันไม่ใช่หมอดู
ให้ไปบนพระนารายณ์ ศักดิ์สิทธิ์มาก ผม
ก็ทำตาม หลวงตาบอก โดยบนว่า ถ้าลูก
หายป่วย โดยไม่ต้องผ่าตัด ลูกจะบวชพระแก้บน

บาท BATH

รวมเงิน TOTAL

ผู้รับเงิน / COLLECTION

ขอขอบคุณท่านที่อุดหนุน
Thank You For Y...

ข้าพเจ้านายมนัส สดับรส เมื่อต้นเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ข้าพเจ้าได้มีโอกาสมาถวายสังฆทานกับหลวงตาที่วัดเขาวง และกราบเรียนหลวงตาว่า ข้าพเจ้าป่วยเป็นโรคกระดูกคอเสื่อมและทรุดตัว ผลการเอกซเรย์(ลอดอุโมงค์) ต้องผ่าตัดเปลี่ยนกระดูกคอ ๒ ข้อ เรียนหลวงตาว่าถ้าผมผ่าตัดผมจะปลอดภัยไหม? หลวงตาบอกว่า *"ฉันไม่ใช่หมอดู ให้ไปบนพระนารายณ์ ท่านศักดิ์สิทธิ์มาก"* ผมก็ทำตามที่หลวงตาท่านบอก โดยบนว่าถ้าลูกหายป่วยโดยไม่ต้องผ่าตัด ลูกจะบวชพระแก้บน แต่ถ้าลูกต้องผ่าตัดแล้วปลอดภัย ลูกจะมาถือศีล ๕ วันพร้อมถวายสังฆทานชุดใหญ่ ตอนที่บนบอกท่าน มีเรื่องแปลกมาก เหมือนมีไฟร้อยแรงเทียน สว่างวาบเข้าตาทั้ง ๒ ข้าง

ผมเข้ามาถามหลวงตาว่าจะสำเร็จไหม?

หลวงตาบอกว่า *"มึงนี่ ท้าทายอำนาจเทวดา!"*

"มึงหายแน่ บุญมึงมี.."

แล้วผมก็ไปผ่าตัดที่โรงพยาบาลราชธานี ผ่าในตอนเช้าวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ วันรุ่งขึ้นผมลุกเดินได้ พยาบาลก็บอกว่าผมฟื้นตัวเร็วมาก ความจริงภายใน ๓ วันหลังผ่าหมอห้ามผมลุกออกจากเตียง ผมคิดว่า เป็นอานุภาพของพระนารายณ์ที่สงเคราะห์ผมแน่ ๆ ศักดิ์สิทธิ์จริง ๆ ครับ!

ตอนนี้ผมมาแก้บน อยู่ถือศีลที่วัดเขาวง ๗ วัน อ้อ! เมื่อ ๘ ปีที่แล้วผมมาปฏิบัติธรรมที่วัดเขาวง และขอให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ช่วยเรื่องโรคหัวใจขาดเลือดของผม โดยอธิษฐานว่าจะถือศีล ๕ ตลอดชีวิต เมื่อก่อนเรื่องละเมิดศีลนี่ ผมชั่วครบทุกอย่าง ผมถือศีลปฏิบัติธรรมมาได้ระยะหนึ่ง ปรากฏว่าอาการทางร่างกายดีขึ้น และผลการตรวจคลื่นหัวใจก็เป็นปกติ โรคหัวใจผมหายไปเฉย ๆ อยู่มาได้ ๘ ปีแล้ว ทั้งที่หมอบอกกับแฟนผมว่าผมจะอยู่ได้ไม่ถึง ๔ ปี

ตอนนี้ ผมละอบายมุขทุกอย่าง ถือศีล ๕ สวดมนต์ภาวนาทุกวัน ชีวิตผมดีขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะพระคาถาเงินล้าน เห็นผลจริงครับ! สวด ๙ จบทุกวัน แล้วหยอดเหรียญใส่ ๕ บาททุกครั้งที่สวดจบ ตั้งใจเป็นสังฆทาน มีความคล่องตัวมากครับ ขอรับรองว่าที่เขียนมาเป็นความจริง

นายมนัส สดับรส

๗๖/๑ หมู่ ๕ ต.บ่อโพง

อ.นครหลวง จ.พระนครศรีอยุธยา

๑๓๒๖๐

สมเด็จพระปฐม
บรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า

โชติธมฺโม

คำว่า **'เทพ[๑]'** ในบาลีท่านว่ามี ๓ ประเภท คือ สมมติเทพ อุปบัติเทพ และวิสุทธิเทพ

'สมมติเทพ' นั้นเราใช้เรียกพระราชา พระราชินี พระราชกุมารและพระกุมารี

'อุปบัติเทพ' คือเทวดาชั้นต่าง ๆ ตั้งแต่จาตุมหาราชิกา ดาวดึงส์ ยามา ดุสิต นิมมานรดี ปรนิมมิตวสวัตดี รวมไปถึงเทวดาที่เป็นพรหมและเทวดาในชั้นที่สูงขึ้นไป

ส่วนคำว่า 'วิสุทธิเทพ' นั้นท่านว่า คือพระอรหันตสาวกของพระตถาคต และพระปัจเจกสัมพุทธเจ้า ในสายปฏิปทาพระคุณหลวงพ่อฤๅษีฯ วัดท่าซุง จะเรียกท่านว่า **'พระวิสุทธิเทพ'**

และสมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้าทุกพระองค์ อันมีสมเด็จองค์พระปฐมบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นประธานล้วนเป็นเทพยิ่งกว่าสมมติเทพ ยิ่งกว่าอุปบัติเทพ

---

[๑] พระไตรปิฎก เล่มที่ ๓๐ พระสุตตันตปิฎก เล่มที่ ๒๒ ขุททกนิกาย จูฬนิทเทส

เรื่องจากปก ๙๓
ภาพ: คุณวริทศวัฒติ์ จิตต์โอภาส

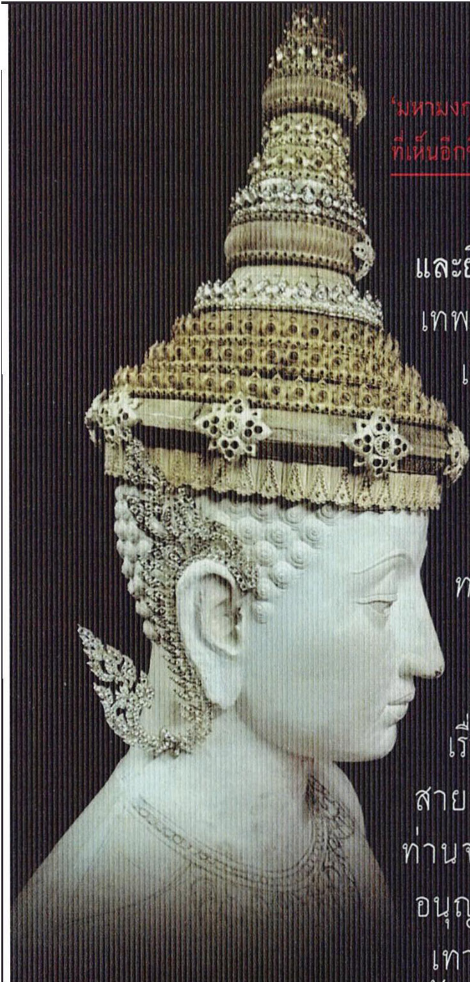

'มหามงกุฎ' ลองสามใส่กับหุ่นปูนพลาสเตอร์
ที่เห็นอีกชิ้นงานคือ 'กรรเจียกจอน' ที่ต้องปรับแก้

และยิ่งกว่าวิสุทธิเทพทั้งหลาย เป็นเทพยิ่งกว่าเทพ กล่าวคือ 'อติเทพ' เป็นสีหะยิ่งกว่าสีหะ เป็นนาคะ(ผู้ประเสริฐ)ยิ่งกว่านาคะ เป็นมุนียิ่งกว่ามุนี เป็นราชายิ่งกว่าราชา *(จึงเกิดมีพระปางเครื่องทรงจักรพรรดิ)* ..

ในการสร้างรูปสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าขึ้นมาสักรูปหนึ่ง เป็นเรื่องยากและใหญ่โตอย่างมาก ในสายปฏิปทาพระคุณหลวงพ่อฤาษีฯ ท่านจะให้ตั้งโต๊ะบายศรีบวงสรวงขออนุญาตสร้าง บอกกล่าวให้พรหมเทวดาทั้งหลายในสากลโลกได้รับรู้และโมทนา.. ที่วัดเขาวงเราก็เช่นกัน เพราะเราเป็นลูกหลานของพระคุณท่าน จึงได้ขออนุญาตสร้างรูปเคารพของพระผู้เป็นยิ่งกว่าวิสุทธิเทพขึ้นเพื่อประดิษฐานเป็นพระประธานในหอพระกรรมฐานบนอาคารพักปฏิบัติธรรมหลังใหม่ พระพุทธลักษณะเป็น

เทวดาผู้บริสุทธิ์สวมเครื่องทรงเครื่องประดับอย่างเทวดา สร้างด้วยเนื้อเงินบริสุทธิ์ประดับอัญมณีพลอยขาว เข้างานแบบจิวเอลรี ผิวกายพระเป็นสีเนื้อเงินยวง จำลองพระพุทธลักษณะกายทิพย์ของพระผู้หมดอาสวะ มุ่งหวังจะทำเท่าที่มนุษย์อย่างเรา ๆ ทำได้ ให้ใกล้ความเป็นประกายพรึกแพรวพราวของดวงจิตท่าน

เมื่อหลวงตาประกาศสร้างรูปของพระคุณท่าน ก็มีศรัทธาหลั่งไหลเข้ามาท่วมท้น ขนาดที่วันประกอบพิธีเททองของท่านนั้น บริเวณลานวัดเขาวงมืดฟ้ามัวดิน!

บัดนี้ ขั้นตอนการตกแต่งสร้างเครื่องประดับเครื่องทรงถวายท่านก็ได้เริ่มขึ้นมาระยะหนึ่งแล้ว เครื่องประดับชิ้นแรกคือมหามงกุฎ มีท่านเจ้าภาพคือ **คณะคุณเซี่ยมจู แซ่ตั้งและครอบครัว** สร้างถวาย ถึงปัจจุบันงานจิวเอลรีมหามงกุฎดำเนินมาประมาณ ๔๐ % มูลค่างานทั้งสิ้น ๙๐๐,๐๐๐ บาท ท่านเจ้าภาพรายนี้ได้รับรูปบูชาสมเด็จองค์ปฐมขนาดความสูง ๒๙ นิ้ว (ภาพปก) ไปบูชาระลึกถึงกุศลในครั้งนี้ เพียงรายเดียว ส่วนท่านเจ้าภาพท่านอื่น ๆ รอรับรูปบูชาขนาดพิเศษ พิเศษอย่างไรรอติดตามชิ้นงานช่วงต่อ ๆ ไปกันจ้ะ!

งานเครื่องประดับอีกชิ้นที่ทุกคนสนใจกันมาก ก็คือ **'เพชรยอดมงกุฎ'** ที่พระคุณหลวงตาท่านยกมือขอเป็นเจ้าภาพโดยยังไม่ทราบราคางานฝีมือเลย ไม่ใช่เพราะท่านประสงค์บุญเอาไว้สูงสุดคนเดียวหรอก! แต่ท่านห่วงลูก ๆ หลาน ๆ ที่มาทราบข่าวทีหลัง อาจไม่ทันร่วมบุญใหญ่ถวายสมเด็จองค์ปฐม จึงจองเอาไว้ให้คนข้างหลังได้มีโอกาสร่วมสร้างเครื่องประดับถวายตามกำลังใจ กำลังทรัพย์ กำลังศรัทธา..

ช่างจิวเอลรีส่งภาพออกแบบด้วยคอมพิวเตอร์มาให้ดูก่อนลงมือ เป็นเพชรแท้จำนวน ๔๙ เม็ด เข้าตัวเรือนทองคำขาว มูลค่าไม่ต้องทราบกันนะจ๊ะ ที่เกินจากการจ่ายค่าฝีมือช่าง หลวงตาท่านขอเอาไปทำบุญวิหารทานร่วมสร้างหอพระกรรมฐาน ใช้ประดิษฐานพระองค์ท่านให้ท่านเป็นพระประธาน มีรูปหล่อหลวงปู่ปานนั่งด้านซ้าย และหลวงพ่อฤาษีฯ นั่งด้านขวา (ดูจากเราคนมอง) เพื่อเป็นนิมิตกรรมฐาน หลับตาลืมตาก็ขอให้นึกภาพในใจให้ชัดเจนแจ่มใส ชินใจได้ตามความต้องการ ..

จนกว่าจะเข้าพระนิพพาน ●

'ทำได้ขอโมทนา ทำไม่ได้ไม่ต้องมา'

โชติธมฺโม

คำโปรยอักษรข้างต้น อ่านดูแล้วท่านอาจจะรู้สึกเหมือนสำนักปฏิบัติธรรมแห่งนี้ช่างหยิ่งเสียนี่กระไร.. แต่หากทำใจเป็นกลาง ๆ แล้วท่านจะทราบว่าคำข้างต้นนี้.. เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้ที่เข้ามาใช้สถานที่ที่เราเรียกว่า 'บ้านของพระพุทธเจ้า'

พระธรรมและวินัยเปรียบเสมือนมาลัยที่ร้อยดอกไม้หลากสีเข้าไว้ด้วยกัน สามารถน้อมถวายพระได้บริบูรณ์แล้วฉันใด กฎและระเบียบแบบแผนของสำนักปฏิบัติธรรม ก็ย่อมเกิดประโยชน์และความสุขต่อผู้ใช้ที่มาจากต่างตระกูล ต่างนิสัย ได้เสมอกันฉันนั้น จึงขอน้อมนำปฏิปทาปฏิบัติสายพระเดชพระคุณหลวงพ่อฤาษีฯ วัดท่าซุง มาใช้ประกาศในสำนักแห่งนี้ ท่านใดมีกำลังใจเหมือนกันตามนี้ก็ยินดีต้อนรับ! ท่านใดคิดว่าไม่ไหว ก็ยังมีบ้านของพระพุทธเจ้าหลังอื่นที่ตรงกับจริตและกำลังใจของท่าน..

คู่มือปฏิบัติ

วัดเขาวง(ถ้ำนารายณ์) จ.สระบุรี

ญาติโยมพุทธบริษัทและเพื่อนพระภิกษุสามเณรทั้งหลาย การที่บรรดาท่านพุทธบริษัทก็ดีภิกษุสามเณรก็ดีที่เข้ามาปฏิบัติธรรมในวัดนี้ ทุกท่านมีความประสงค์ดีทั้งหมด นั่นก็คือ ทุกท่านมีความปรารถนาเพื่อพระนิพพานการปฏิบัติทำความดีในพระพุทธศาสนาโดยเฉพาะสำหรับพระภิกษุสามเณร อย่าลืมคำว่า

'นิพพานัสสะ สัจฉิกิริยายะ เอตังกาสาวัง คะเหตะวา'
'ข้าพเจ้าขอรับผ้ากาสาวพัสตร์ เพื่อทำให้แจ้งซึ่งพระนิพพาน'

เราจะทำความเห็นให้ถูกต้อง(สัมมาทิฐิ) ทำตามระเบียบวินัยนั้นให้ถูกต้อง อันไหนดีเราปฏิบัติตาม นอกจากนั้น.. เราก็คิดต่อว่าการเกิดแก่เจ็บตายเป็นของไม่ดี เป็นปัจจัยของความทุกข์ เราไม่ต้องการเกิดต่อไป เราต้องการพระนิพพานอย่างเดียว ตั้งใจให้ทานเพื่อตัดโลภะ ตั้งใจรักษาศีลเพื่อป้องกันโทสะ ตั้งใจปฏิบัติธรรมในด้านสมถวิปัสสนาเป็นการกำจัดโมหะ ตั้งใจปฏิบัติในพรหมวิหาร ๔ ให้ครบถ้วน คือ

๑. ด้านของความรัก เราจะรักคนอื่นเหมือนกับรักชีวิตของเรา จิตใจจะเยือกเย็น
๒. มีอารมณ์สงสารอยู่เป็นปกติ ถ้าไม่เกินวิสัย เราจะเกื้อกูลให้มีความสุขตามกำลัง
๓. เราจะไม่อิจฉาริษยาใครเมื่อบุคคลอื่นได้ดี เห็นเขาได้ดีพลอยยินดีด้วย
๔. ถ้าเขาพลาดพลั้งไป อาจจะต้องถูกลงโทษ ขับไล่ประการใดก็ตาม เราช่วยไม่ไหว เราจะวางเฉย.. ไม่ซ้ำเติม

นี่กำลังใจของทุกท่านที่มาอยู่ในที่นี้ทั้งพระภิกษุสามเณรประจำ หรือท่านที่มาปฏิบัติชั่วคราว ให้มีกำลังใจตามนี้ อันดับแรกขอให้ปฏิบัติตามระเบียบและจารีตของวัดดังนี้ :

กิจวัตรประจำวัน

ญาติโยมทั้งหลาย ที่เข้ามาใช้สถานที่ของวัดเขาวงเพื่อปฏิบัติธรรมและเจริญพระกรรมฐาน และเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างเป็นสุข จึงขอความร่วมมือญาติโยมทั้งหลาย ดังนี้:

๑. เมื่อมาพักปฏิบัติธรรมต้องรักษาศีล ๕ หรือศีล ๘ ให้ครบถ้วน และรักษากรรมบถ ๑๐* รวมเข้าไปด้วย

๒. ต้องร่วมกันทำกิจวัตรของสำนัก
รายละเอียดกิจวัตร มีดังนี้ :

๐๔.๐๐ น. สมาทานพระกรรมฐาน เจริญภาวนา
(กิจกรรมที่ต้องเข้าร่วม)

๐๕.๐๐ น. ทำวัตรเช้า *(กิจกรรมที่ต้องเข้าร่วม)*

๐๖.๐๐ น. พระภิกษุออกบิณฑบาต
ฆราวาสเตรียมตัวใส่บาตร
หรือกวาดใบไม้ตามศรัทธา

๐๗.๐๐ น. รับประทานอาหารเช้าแบบเจริญสติ
(ปิดวาจาไม่พูดคุยส่งเสียงในหอฉัน)
บริการตนเอง ล้างภาชนะเอง
(กิจกรรมที่ต้องเข้าร่วม)

๐๙.๐๐ น. เดินจงกรมใหญ่ *(กิจกรรมที่ต้องเข้าร่วม)*
หลังเดินเสร็จ เก็บกวาดสวนจงกรมใหญ่

๑๐.๐๐ น. เสียงตามสาย (คำเทศน์สอน)
๑๑.๐๐ น. พระฉันภัตตาหารเพล (ผู้ปฏิบัติธรรมซื้ออาหารรับประทานได้ที่ร้านค้าของวัดทั้งมื้อกลางวันและเย็น)
๑๒.๐๐ น. อบรมวิปัสสนาญาณ, ฝึกมโนมยิทธิ *(กิจกรรมที่ต้องเข้าร่วม)*
๑๓.๓๐ น. เสียงตามสาย(เจริญพระพุทธมนต์)
๑๔.๐๐ น. พระอาจารย์สรุปอารมณ์กรรมฐาน บำเพ็ญกุศลตามอัธยาศัย
๑๕.๐๐ น. ฝึกเดินจงกรม *(กิจกรรมที่ต้องเข้าร่วม)*
๑๖.๐๐ น. ฟังคำสอนหลวงพ่อฤาษีฯ เรื่องพระวินัย กวาดใบไม้ตามศรัทธา
๑๗.๓๐ น. ระฆังเตือน เตรียมตัวพร้อม
๑๘.๐๐ น. ทำวัตรเย็น สมาทานพระกรรมฐาน *(กิจกรรมที่ต้องเข้าร่วม)*
๒๐.๐๐ น. พระอาจารย์ตอบปัญหา สนทนาธรรม
๒๑.๐๐ น. พักตามอัธยาศัย ในระเบียบของสำนัก.

ให้ร่วมกันเจริญพระกรรมฐานกันเป็นปกติ อย่าอยู่ในห้องพักขณะเวลามีกิจวัตร เพราะบางคนแฝงตัวเข้ามาหาผลประโยชน์ เวลาคนอื่นไม่อยู่ในห้อง ก็เข้าไปขโมยของ ก็ถือว่าถ้ามาดี

ต้องเจริญพระกรรมฐานร่วมกัน ถ้าไม่เจริญพระกรรมฐาน มีเหตุขัดข้องอย่างไรให้แจ้งเจ้าหน้าที่ที่สำนักงานกลางทราบล่วงหน้า

๓. หากอยากทรงอารมณ์สบาย ๆ ไว้ ในขณะที่อยู่ปฏิบัติธรรม ขอเชิญชวนให้ช่วยงานวัดเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่น กวาดลานวัด พอหล่อเลี้ยงอิริยาบถให้ใจเป็นสมาธิสบาย ๆ ทางที่ดีควรช่วยกันกวาดลานวัด เพื่อเป็นการแทนคุณของสถานที่ ถือเป็นจารีตของผู้ปฏิบัติธรรมในสำนักนี้

การใช้สถานที่

ทางวัดยังมีบุคลากรที่จะอำนวยความสะดวกแก่ท่านไม่เพียงพอ จึงใคร่ขอความเมตตาจากญาติโยมทั้งหลายช่วยตัวเองและทางวัด ดังนี้:

๑. ลงทะเบียน ตั้งแต่ ๐๙.๐๐ น. ถึงเวลา ๑๖.๐๐ น. ของทุกวัน นำบัตรประชาชนหรือบัตรข้าราชการมาลงทะเบียนเข้าพักปฏิบัติธรรมทุกครั้ง! *กรณีที่ท่านลืมนำมา ให้ติดต่อทางบ้านส่งโทรสารตามมาในขณะพักปฏิบัติธรรม*

๒. อยู่พักปฏิบัติธรรมได้คราวละไม่เกิน ๗ วัน

๓. ต้องเข้าร่วมกิจกรรมและกิจวัตรประจำวันตามที่ทางวัดกำหนด และไม่ทำกิจกรรมใด ๆ นอกจากที่วัดจัดวางเป็นระเบียบไว้

๔. เมื่อมีความจำเป็นต้องออกนอกบริเวณวัดในขณะที่อยู่พักปฏิบัติธรรม ให้แจ้งต่อเจ้าหน้าที่สำนักงานกลาง และลงสมุดบันทึกการเข้าออกทุกครั้ง!

๕. สำรวม กาย วาจา ใจ รู้ตัวตลอดว่ามาเพื่อปฏิบัติกรรมฐาน ไม่รบกวนผู้อื่น ด้วยการคุยเสียงดัง, ไม่ชักนำผู้อื่นไปสู่สำนักอื่น, ไม่ทำการบอกบุญเรี่ยไร, ไม่อวดฉลาดมาสั่งสอนธรรมโดยทางวัดไม่ได้เชื้อเชิญหรือนิมนต์, ขอให้มาเพื่อปฏิบัติกรรมฐานเพื่อความบริสุทธิ์ เพื่อความสุขสบายใจของตัวเองเท่านั้น

๖. เมื่อว่างจากกิจกรรมร่วมกันแล้ว ควรแยกย้ายกันภาวนาหาความสงบ ห้ามจับกลุ่มคุยกัน ห้ามทำตัวเป็นหมอดูพยากรณ์ รักษาโรค หรือประทับทรงไม่ว่าอาการใด ๆ ทั้งสิ้น

๗. ช่วยกันรักษาความสะอาดห้องพักและบริเวณที่พักต้องช่วยกันกวาดบริเวณวัด อันเป็นจริยา มารยาท ประเพณีของผู้มาพักอาศัยเขตพระพุทธศาสนา

๘. ทางวัดจัดอาหารไว้ให้ ๑ มื้อ หากต้องการอาหารมื้อเที่ยงและมื้อเย็น มีร้านค้า 'วันยังค่ำ' ซึ่งเป็นร้านค้าของวัดเปิดให้บริการทุกวัน ตั้งแต่เวลา ๐๖.๐๐ น. ถึง ๑๗.๐๐ น.

๙. ผู้ปฏิบัติธรรมต้องใส่เสื้อ 'ข้าวก้นบาตร' ของสำนักในขณะเข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้ง เพื่อแยกนักท่องเที่ยวออกจากกลุ่มผู้ปฏิบัติธรรม ท่านสามารถหาซื้อได้ที่ร้านค้า 'วันยังค่ำ'

เสื้อผ้าของท่านที่นำมา กรุณาสวมใส่แต่ในห้องพัก

๑๐.วัดนี้เป็นวัด 'ปลอดสิ่งเสพติดและสัตว์เลี้ยง' งดสูบบุหรี่และสิ่งเสพติดทุกชนิด งดการนำสัตว์เลี้ยง เช่นสุนัข, แมว เข้ามาในบริเวณวัดโดยเด็ดขาด หากท่านนำมาด้วย (*กรณีมาบำเพ็ญกุศล*) ต้องให้อยู่ภายในรถของท่าน ไม่อนุญาตให้นำสัตว์เลี้ยงลงมาเดินหรือขับถ่ายในบริเวณวัด

ระเบียบดังกล่าว เป็นเพียงการแนะนำให้ท่านเตรียมตัวเตรียมใจ ได้ถูกต้อง ยังมีมารยาท ประเพณี ของสำนัก ซึ่งท่านต้องปฏิบัติตาม เพื่อประโยชน์สุขของตัวเอง และของผู้อื่นที่ใช้เวลาและสถานที่ร่วมกัน ซึ่งจะทราบรายละเอียดนั้น เมื่อท่านเดินทางมาถึงวัดเขาวงแล้ว.

มารยาท จารีตประเพณี

---

๑. เมื่อจะออกไปนอกบริเวณวัด หรือเดินทางกลับบ้าน ให้แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ ที่สำนักงานกลางให้ทราบก่อนทุกครั้ง!

ส่งคืนกุญแจและอุปกรณ์ที่พัก รับบัตรคืนในเวลา ๐๘.๓๐ น. ถึง ๑๖.๐๐ น.

๒. ห้ามทำตัวเป็นหมอดูพยากรณ์ ห้ามทำการประทับทรง หรือทำการคล้ายคลึงกัน ไม่ว่าด้วยอาการใดๆ เพื่อการใดทั้งสิ้น

๓. ห้ามทำการหรือขอรับการรักษาโรค ไล่คุณไสย หรือพิธีกรรมใดๆ โดยอ้างพลังพิเศษพิสดารไม่ว่าอย่างใดๆ ทั้งสิ้น

๔. ครูอาจารย์ผู้แนะนำพระกรรมฐานของสถานที่นี้ ต้องได้รับการรับรองแต่งตั้งจากเจ้าอาวาส และคณะกรรมการสงฆ์ของวัด และต้องนำสอนลูกศิษย์ตามปฏิปทาของพระเดชพระคุณหลวงพ่อฤาษีฯ วัดท่าซุง (พระราชพรหมยาน) ต้องไม่สอนเพื่อติดพัน พื้นเผือในความเป็นทิพย์ ในชาติภพอื่นใดนอกจากปัจจุบัน ซึ่งต้องพากันละให้สิ้นชาติขาดเชื้อ ต้องสอนและปฏิบัติกันในหัวใจพระพุทธศาสนา คือ:

- พากันละความชั่ว
- ชวนกันทำความดีตามครรลองจารีตของสำนัก
- และทำจิตใจให้มีอารมณ์ ผ่องใสเบิกบาน
  มีพระนิพพานเป็นที่มั่นหมายเท่านั้น

๕. ห้ามจำหน่ายและดื่มสุราเมารัยในบริเวณวัด ห้ามดื่มสุราเมรัย มึนเมาจากภายนอกเข้ามาในวัด

๖. ห้ามจำหน่ายและเสพยาเสพติด และสิ่งเสพติดทุกชนิด ภายในบริเวณวัด

๗. ห้ามเล่นการพนันทุกชนิด ภายในบริเวณวัด
(รวมทั้งซื้อขายหวยทุกประเภท)

๘. ห้ามแสดงอาการชู้สาว ไม่ว่าด้วยลักษณะอาการหนักหรือเบา อย่างใดๆ ทั้งสิ้น แม้จะเป็นสามีภรรยากันเมื่อเข้ามาใน

วัดแล้ว ต้องอดใจสำรวมไว้ก่อน

๙. ผู้ที่อยู่ภายในสำนักแห่งนี้ ทั้งบุคคลภายในและผู้ที่มาพักปฏิบัติธรรมจะต้องไม่จับกลุ่มคุยกันหรือพูดถึงปฏิปทาอันขัดแย้งกับแนวทางการปฏิบัติของสำนัก ไม่นำเรื่องภายนอกสำนักมาคุยกัน ในทำนอง *'ไฟในนำออก ไฟนอกนำเข้า'* และไม่ทำกิจกรรมอื่นใดนอกเหนือจากที่สำนักจัดให้มีขึ้น

๑๐. การออกเสียงทำวัตรสวดมนต์ ให้ฟังและสวดคล้อยตามพระสงฆ์ผู้นำสวดของสำนัก มิใช่สวดตามความเคยชินของตนเอง <u>หรือออกเสียงดังตามใจชอบ</u>

๑๑. ปิดเครื่องมือสื่อสารทุกชนิด ขณะเข้าร่วมกิจกรรมและปฏิบัติพระกรรมฐานทุกครั้ง

๑๒. เมื่อกระทำการอันใดเกิดขึ้น อันเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่หรือคณะกรรมการสงฆ์เรียกตัวมาไต่สวนเพื่อหาข้อสรุปต้องให้ความร่วมมือปฏิบัติตามโดยไม่บิดพลิ้ว.

บัญญัติ ๓ ประการ

สำหรับผู้ปฏิบัติธรรมวัดเขาวง(ถ้ำนารายณ์)

๑. เรื่องความเลวของคนอื่น หากพูดถึง เอามาคุยกัน
แม้แต่คำเดียว **เป็นโทษร้ายแรงอันดับหนึ่ง!**

๒. ความดีของคนอื่น ที่ทำให้แตกตื่นข่าว ตื่นมงคล
โกลาหล ทำให้ออกนอกทางพระกรรมฐาน
เป็นความฟุ้งซ่าน **เป็นโทษอันดับสอง!**
ขึ้นชื่อว่าเรื่องของคนอื่น ไม่เอาทั้งดีและเลว
ถ้าจะดูความเลว ให้ดูของตัวเอง
ถ้าจะดูความดี ให้ดูของพระพุทธเจ้า

๓. ศีล หากลงมือละเมิดด้วยกายกรรม วจีกรรม ต้องโทษ!
มโนกรรมนั้นถ้ายังไม่แจ้ง พออ่อนข้อให้เป็นที่ปล่อยอารมณ์
ไปพลาง ๆ ก่อน แต่อย่าหลุดออกมาเป็นคำพูด
หรือการกระทำ **ต้องสารภาพ**

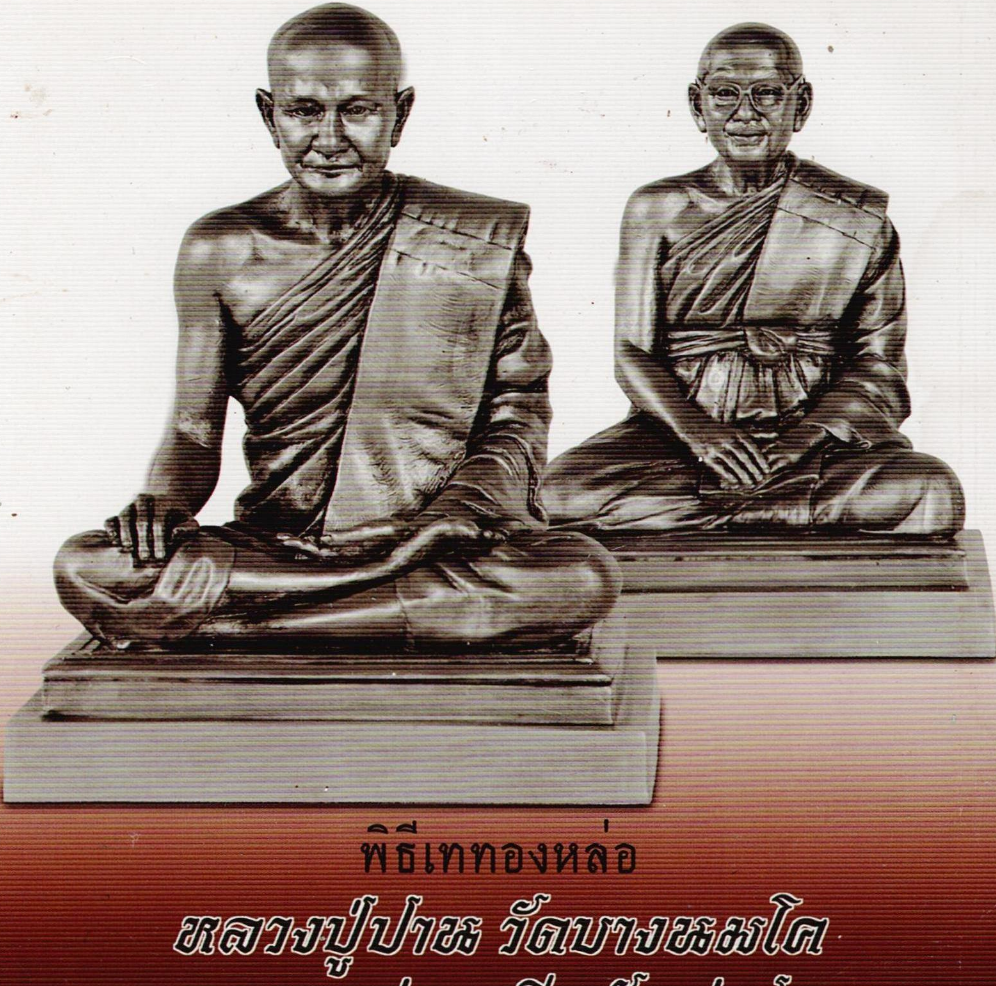

พิธีเททองหล่อ

หลวงปู่ปาน วัดบางนมโค
หลวงพ่อฤๅษีฯ วัดท่าซุง

วัดเขาวง (ถ้ำนารายณ์)
วันอาทิตย์ที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๙

ท่านเจ้าคุณพระภาวนากิจวิมล (อนันต์ พุทฺธญาโณ) เมตตาเป็นประธานในพิธี

ฉบับที่ ๓๖ เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๙